

Det Danske Brodersamfunds Blad

OFFICIAL PUBLICATION OF THE DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

1ste Aargang

1ste SEPTEMBER, 1916

No. 8

Oktober „Booster” Maaned for D. B. S.

Det Danske Brodersamfunds Overbestyrelse ønsker gennem disse Linier at henstille til Medlemmer paa alle Egne, at vi fastsætter næste Maaned — Oktober — som vor officielle „Booster” Maaned for vort Samfund paa enhver Kant af Landet, hvor vi til Dato er vundet frem.

Oktober er den bedste Maaned vi kunde vælge til en saadan samlet Kraftanstrengelse. Det har altid været Brodersamfundets „officielle” Maaned. I den afholdes vore Konventioner, og i den mødes som Regel den eksekutive Komite. Men der er andre og bedre Grunde, hvorfor vi skulde anstrenge os for at udvide vort Samfund i Oktober. Efteraaret er en Tid hvor den arbejdende, mindre bemidlede Ungdom bedst er i Stand til at gøre de Udlæg, som kræves for at blive indlemmet i vore Rækker. Særlig paa Landet er Oktober en Betalings- og Skiftetid, og med den almindelige Velstand, som for Tiden gjør sig gældende i næsten alle Kredse, saa har vi en god og retfærdig Aarsag til at raade enhver af vore yngre og maaske nylig ankomne Landsmænd til at tænke paa og sørge for Fremtiden, medens det endnu er billigt og betids.

Vi kan allesammen gjøre vore Landsmænd en Tjeneste ved at forklare dem Brodersamfundets Gerning og Betydning. Derefter staar det enhver Mand frit, om han ønsker at lade sig indskrive. Men vi ældre Medlemmer bør ikke nogensinde forsømme at omtale vort Samfund og indbyde udenforstaaende Danske til vore Rækker. Dette er ganske vist et Princip, som vi arbejder for hele Aaret igjennem, men alligevel kan det have sin Nytte at fastsætte en bestemt Maaned, i hvilken vi alle Mand tager fat med særlig Kraft og Enthusiasme.

Vi vil foreslaa, at hver eneste Loge President ved det sidste September Møde holder en Tale til de tilstedeværende Medlemmer og opildner dem til at anstrenge sig af yderste Evne i Oktober. Vi vil ogsaa anbefale, at alle Logernes Sekretærer, saavidt det kan lade sig gjøre, skriver til Medlemmerne og indbyder dem til det „Booster” Møde, hvor der skal lægges Planer angaaende Oktober Kampagnen. Men hvis der er for mange Medlemmer eller for smaa Midler til at der kan skrives til dem, saa kan Sekretæren og hans nærmeste Bekendte blandt Brødrene ihvertfald gjøre meget ved at omtale Sagen, benytte Telefonen flittigt, o. s. v. Det gælder først og fremmest om at faa Medlemmerne til Møde. Lad os faa nogle af de Brødre til Møde, som vi ikke har set i Logen for lange Tider. Maaske netop de kender en Mand her, og en anden der, som er moden til at blive optaget i Brodersamfundet. Husk, at der er mange Tusinde Danske, som ikke er Medlemmer af D. B. S. — der maa vel være nogle paa enhver Egn?

Vi vil endvidere foreslaa, at Logerne udstrækker Oktober Kampagnen gennem November Maaned for at der kan blive Tid og Lejlighed til at faa alle Ansøgninger indleverede. Den 1ste December vil vi paa Hovedkontoret optælle hvor meget Oktober og November „Booster” Kampagnen har gavnet Samfundet, og Resultatet vil blive meddelt i Nytaarsnumret. Enhver Loge, der har optaget nye Medlemmer i Oktober eller November, vil blive nævnt.

Forhaabentlig vil Medlemmerne fremlægge forskellige Planer ved Mødet, hvorefter der kan skrives til Værks. Den velkendte Methode, at dele Logen i to Hold med en Kaptajn for hver, har ofte givet gode Resultater, men uidentivl er der andre gode Ideer, som kan bringes til Anvendelse.

Det Danske Brodersamfunds Blad, som udkommer den 1ste Oktober, vil helt igjennem være et „Booster” Nummer. Det vil indeholde Læsestof, som i klare Tal og Fakta paaviser Brodersamfundets Stilling blandt Assuranceselskaber i Amerika; det vil atter berøre dets Formaal og de Fordele som tilbydes Medlemmerne, og det vil pege paa Fremtiden og hvad der kan opnaas gennem Udvidelse og fortsat Arbejde.

Dette Numer (Oktober) vil være affattet saaledes, at det vil egne sig særlig til at give til eller forsende til Danske, som ikke tilhører vore Rækker. Det vil være som en Indbydelse til at komme ind i Brodersamfundet, og den, som sender det eller giver det bort, kan passende skrive sin Navn paa det, saaledes at Modtageren vil vide hvor han skal henvende sig med sin Ansøgning.

Altsaa, Brødre, naar vi har læst Avisen i næste Maaned, saa giver vi den til en dansk Mand, som ikke er Medlem af vort Samfund. Eller, hvis man ønsker flere, kan man faa dem

vet at skrive til Oversekretæren. Lad os ikke glemme at forklare enhver, at vi ønsker at blive 30,000 inden Konventionen i 1919. For at gjøre dette maa vi mindst skaffe 3,000 Medlemmer om Aaret. Kan vi skaffe 1,500 i Oktober, hvis vi alle tager fat? Det er ikke mere end fem for hver Loge — men vi maa huske at der nok er en mindre Loge hist og her, som ikke har ret stort Publikum at trække fra. Lad os forsøge at faa sex Medlemmer gjennemsnitligt — de større Loger lidt flere.

Husk at „booste” for Brodersamfundet gennem hele Oktober Maaned. Giv Bladet til Danske, som ikke er Medlemmer. Tal Samfundets Sag alle vegne.

OKTOBER ER D. B. S. „BOOSTER” MAANED.

Søstersamfundet.

Ligesom 1915 var et begivenhedsrigt Aar for Brodersamfundet, saaledes bliver 1916 et Aar af Betydning for Det Danske Søstersamfund. Det er nemlig Konventionsaar, og det store Delegatmøde tager sin Begyndelse Mandag den 25de September i St. Paul, Minn.

Søstrene har valgt samme Konventionsby som Brødrene, og Konventionen vil holde sine Møder i samme Bygning, nemlig det gamle Kapitolium. Som man kan tænke sig har St. Paul's Søsterloge, Eleonora Christine, travlt med Forberedelser til Modtagelsen, thi foruden Delegaterne venter man mange andre danske Besøgende, og St. Paul vil sikkert atter i dette Efteraar faa et gennemført dansk Præg i den Uge mens Konventionen varer.

Efter alt at dømmes vil Det Danske Brodersamfunds Overbestyrelse komme tilstede under Konventionen i St. Paul og aflægge Besøg ved Søstrenes Møde. Dette kan saa meget lettere lade sig gjøre som Overbestyrelsen har sit Aarsmøde Ugen før Søstrenes

Konvention, og alle syv Medlemmer saaledes er samlede.

Desuden gjør Det Danske Søstersamfunds Medlemmer sikkert Regning paa, at en Mængde Brødre vil komme tilstede og hjælpe til at gjøre Ugen til en stor Succes. Mange af Delegaterne og andre Søstre vil rimeligvis bringe deres Ægtemænd, og idet hele taget vil Mødet i St. Paul sikkert blive et kært Udflugtssted for mange danske Mænd og Kvinder ligesom Tilfældet var ifjor.

Men først og fremmest vil vi gerne gennem disse Linier henlede Brodersamfundets Medlemmers Opmærksomhed paa Søstersamfundets store Møde i St. Paul. De af vore Medlemmer, som kan overkomme en Rejse paa denne Aarstid bør indfinde sig der med deres Familier og hjælpe til at vise Danskhedens Talrigdom og Livskraft her i Landet. Der har altid hersket den bedste Forstaaelse og Samarbejde mellem de to Samfund og der er ved denne Konvention en Lejlighed til atter at vise og fastslaa dette. Naar saa mange Danske kommer sammen paa et Sted og faar Lejlighed til at udveksle Meninger og stifte hinandens Bekendtskab, saa kan det ikke andet fremme vor fælles Sag og give Stødt til ny Aktivitet for begge Samfundenes Væxt og Fremgang. Lad os derfor saamange som muligt mødes i St. Paul den 25 September.

Man vil gennem den Eksekutive Komites Forhandlinger lægge Mærke til at en af vore store Chicago Loger gennem flere Aar har støttet to lidende og ganske uarbejdsdygtige Medlemmer med en Sum paa ialt \$1,000. Det er sjældent at Folk udenfor vort Samfund erfarer noget om hvad vore Loger udretter for syge og trængende Brødre, men det burde nævnes oftere, saaledes at de, som nu er raske, glade og maaske lidt ligegyldige, kunne indse klart, hvor fordelagtigt og nødvendigt det er for enhver dansk Mand at tilhøre vore Rækker.

DET DANSKE BRODERSAMFUND'S OVER-SEKRETÆRS KONTOR

J. MICHAELSEN, Office 202 Paxton Block.

Assessment Nr. 8, i 1916

Omaha, Neb., 1. September 1916.

Hoved Nr.	Døds Nr.	Navn	Loge Nr.	Logens Bynavn	Alder	Optaget	Død	Fødested	Dødsarsag	Assess- rance- sum
6181	2027	P. S. Hansen	37	Bridgeport	51	28 Aug. 1895	12 Juli 1916	Ribe, Gredsted	Pul Tuberculosis	\$ 500
9707	2028	M. Petersen	19	Omaha	64	9 Aug. 1899	9 Juli 1916	Torlose Sogn	Carcinoma of Stom.	1000
1987	2029	M. A. Fabrin	19	Omaha	61	23 Sept. 1889	16 Juli 1916	Tronnebaek, Sl.	Carcinoma of Liver	500
19161	2030	N. C. Nielsen	17	Chicago	59	17 Febr. 1905	16 Juli 1916	Silkeborg	Heart Disease	1000
31458	2031	P. F. Larsen	20	Manistee	25	3 Nov. 1910	18 Juli 1916	Manistee, Mich.	Dilatation of Heart	1000
17176	2032	Chr. S. Plough	29	Seattle	57	18 Juni 1904	21 Juli 1916	Copenhagen	Mitral Rheumatism	1000
3422	2033	N. Henriksen	39	Oakland	70	12 Febr. 1892	16 Juli 1916	Tyen	Strangulated Hernia	1000
7267	2034	A. Lydtkens	61	So. Chicago	67	28 Sept. 1896	11 Juli 1916	Skodberg Sogn	Carcinoma of Stom.	1000
6303	2035	M. M. Petersen	61	So. Chicago	58	11 Nov. 1895	12 April 1916	Norøby, Fano	Lead Poisoning	1000
5100	2036	C. Christensen	19	Omaha	55	28 Febr. 1894	31 Juli 1916	Topet, Vadum Sogn	Tuberculosis	1000
2638	2037	And. Thistensen	31	Davenport	59	24 Jan. 1891	1 Aug. 1916	Hogsbro, Wedding	Mitral Insufficiency	1000
2264	2038	N. Christensen	18	Chicago	62	11 Marts 1890	18 Juli 1916	Harring	Nephritis	1000
16766	2039	O. Petersen	107	Chicago	53	23 Marts 1904	31 Juli 1916	Røddinge, Slesvig	Heat Prostration	250

Broder:—Ifølge Det Danske Brodersamfunds Konstitution, Paragraf 6, 4de Afdeling, er det atter min Pligt under nævnte Dato at opkræve et nyt Assessment samt henlede Brødrene Opmærksomhed paa, at Assessment Nr. 206, som er i Logens Kasse, herved beordres indsendt til Over-Sekretæren den 1. Nov. 1916 og senest den 15. Nov. Du anmodes derfor om at indbetale til Logens Finanssekretær eller Kasserer Aars-Nr. 8 Løbe-Nr. 207 senest den 1. Nov., da enhver Loge ifølge Konstitutionens Paragraf 7, 4de Afdeling, altid maa have et Assessment opkrævet i Forskud af sine Medlemmer.

Ny Medlemmer optaget den 1 Sept. og indtil næste Assessments Optrævning skal betale Aars-Nr. 8, Løbe Nr. 207 ved Optagelsen.

Assessment Aars Nr. 8 Løbe Nr. 207 er nu forfalden til Indbetaling og maa være betalt til Logernes Kasserer eller Finans Sekretær senest den 1. Nov. 1916.

J. MICHAELSEN, OverSekretær.

Loge Emner.

Loge Nr. 10 i Council Bluffs, Ia., kunde den 8de August fejre sin 33-aarige Stiftelsesfest i den danske Bygning paa Broadway, hvor Medlemmer og Gæster samledes talrigt, og trods Varmen tilbragte en fornøjelig Aften. J. Jensen, Logens Delegat ved St. Paul Konventionen var Ordstyrer ved Fællesspisningen, og de officielle Talere var Over-Sekretær J. Michaelson og Viggo Lyngby. Adskillige andre Talere havde Ordet i Aftenens Løb. Fra Loge Nr. 1 i Omaha var der mindst 25 Brødre tilstede.

Over-Tillidsmand John Christensen fra Cincinnati, Ohio, er for Tiden med sin Familie paa en Rundrejse gennem de vestlige Stater, og gjorde den 11te August et ganske kort Ophold i Omaha. Det er Christensens Mening at besøge Utah, Washington og California saavel som Yellowstone National Park, og vil returnere til Omaha itide for Overbestyrelsens Aarsmøde den 20de September.

Torsdag den 20de Juli afholdt Loge Nr. 217, D. B. S., i Rutland, Ia., sit første Møde i det sidste Halvaar med Indsættelse af den ny Bestyrelse. Vor Halvaars Rapport blev oplæst og viste, at vi har optaget ti nye Medlemmer i det sidste Halvaar, hvilket er meget godt i en Egn som her, hvor Danskerne er saa spredt. Vor Kassebeholdning viste ogsaa en god Opgang, saa vi har en sikker Fremtid for Nr. 217.—Waldemar M. Larsen, Sekr.

Dansk Fest i Howard County, Neb.

Et af de største danske Settlementer i Amerika findes i Howard County, Nebraska, omtrent midt i Staten. Det er en af de Pletter i vort nye Fædreland, hvor det bedste vi ejer af dansk Kultur har slaaet dybest Rod, og det er en Fornøjelse for den tilfældige Besøgende paa dette udstrakte Landomraade at bemærke, hvorledes vore gode danske Skikke og Metoder har forenet sig med den nyere Udvikling, som er skabt i denne kolosalt producerende Verdensdel, paa en Maade der finder det lykkeligste Udslag. Mellem Støjen af de mest moderne amerikanske Høstmaskiner høres det danske Sprog fra unge og gamle Læber, Sæden fra de ungdommeligt frugtbare Jorde behandles med den fra Danmark tillærte og nedarvede Økonomi, i Byernes Butiker og Banker træffer man dygtige og forekommende danske Mænd, og ved festlige Lejligheder hædrer man det gamle Land ved at hejse et Dannebrog hist og her mellem de mange smeldende Stjernebanner — de to smukkeste Flag paa Jorden — det ældste og det yngste.

Denne velsignede Egn, hvor Tusinder af Danske har hjemme, ligger ikke ved Alfarsej, og det er sjældnere at man kan tromme Landsmænd sammen fra andre Steder til storslaaede Nationalfester, saaledes som det lader sig gøre i en Del af vore andre store danske Settlementer i Amerika. Men en enkelt Gang gennem Aarene kan det lade sig gøre at indbyde Landsmænd fra nær og fjern, og en Folkfest af denne Art vil blive arrangeret Mandag den 18 September i Bven Dannebrog. Det træffer sig saa heldigt at vore Overbestyrelsesmedlemmer fra Vesten, Over-Præsident T. P. Nielsen og Over-Tillidsformand Alf. Th. Jørgensen kan gøre et Ophold her paa Vejen til Omaha, og ligeledes vil Højskoleforstanderen Aage Møller fra den store danske Højskole i Nysted, Howard County, være tilstede ved Festen og tale for Forsamlingen.

En lille Tur til Dannebrog, Neb., paa den ovennævnte Dato vil være en udmærket og fornøjelig Efteraarstur for enhver Dansk, enten han er Medlem af vort Samfund eller ej, og Fælleskomiteen for Logerne i Howard County vil gøre alt for at underholde Besøgende. Logen i Dannebrog har sin egen Bvning hvor der vil finde Fællesspisning Sted Kl. 6 og for at være sikker paa Plads bør man indtegne sig itide hos Komiteens Sekre-

tær, Martin Nielsen, Dannebrog, Neb., eller andre Medlemmer af Komiteen som nævnt i omstaaende Avertissement.

Jubilæums Fest.

Dannevirke Loge Nr. 50, D. B. S., i Port Chester, N. Y., fejrede sin 25-aarige Stiftelsesfest den 25de Juli 1916 i det danske Klubhus i East Port Chester med en meget flot Banket og Bal.

Ex-Overtillidsmand og Logens første President, Broder A. H. C. Holst og Undertegnede var Æresgæster; den festklædte Forsamling marcherede til Tonerne af „Den Gang jeg drog afsted“ fra Logens Mødesal ned til den meget smukt dekorerede Spisesal, hvor Komite-Formand A. Pults bød Forsamlingen Velkommen og udnævnte Logens President, J. Johansen, som Aftenens Ordstyrer. Presidenten bad de 170 Tilstedeværende tage fat paa al den dejlige Mad og Drikke som Bordene bugnede af, om ogsaa det var 90 Grader i Skyggen, og tiltrods for Varmen var der en gemytlig Feststemning tilstede hos alle. Den første Taler var Broder Holst, der i en velformet Tale gav Dannevirkes Historie fra Dagen de tolv danske Mænd blev indsat som en Loge af D. B. S. af Broder Chr. Kling fra Nr. 32 og til Dato, 25 Aar i Velgørenheds Tjeneste for Landsmænd og Landsmændinder i Port Chester og Omega. Nr. 50 har meget at være stolt af, eget Hjem, en god solid Loge og god Forstaaelse. Undertegnede talte for Samfundet i sin Helhed, Taler for Danmark holdtes af Delegaten Broder Julius Hansen, der i mange smukke Ord hævdede vort Fædreland. Efter Taler sang Frøken Johansen den danske Nationalsang fra Scenen, Forsamlingen staaende, og Dannebrog blev hejset under Sangen, meget stemningsfuldt. Taler for Amerika holdtes af Broder A. Pultz, der hævdede Frihedens Land, hvor Danskerne med lige Ret iblandt alle Nationaliteter ved Energi banede sig frem. Efter Taler sang Frøken Johansen den amerikanske Nationalsang, Forsamlingen staaende, og Stjernebanneret hejstes under Sangen. Taler for Damerne holdtes af Broder Chr. Jørgensen, den var meget humoristisk og vakte Morskab, dog knap saa meget som Eva Visen, der blev sunget med Klang. Men nu kom Overraskelsen: Fru Chr. Jørgensen traadte frem paa Scenen og paa Søster Logens Vegne overrakte hun Broderlogen et Alterklæde, meget flot broderet i Sølv med Samfundets Værktøj paa. Presidenten takkede for Gaven og et rungende Hurra lød fra Brødrene. Komiteens Formand overrakte Kokkepigerne en fin Buket, og den havde de ærligt fortjent, saavel som hele Forsamlingens Bifald. Ordet blev nu frit og flere af Charter Medlemmerne talte. Kan ikke unnlade at bemærke Broder Zakariases Tale; han had Undertegnede overbringe D. B. S. Overbestyrelse Logens Paaaskjønne for sund, folkelig Forstaaelse over hele Samfundet. Samme blev enstemmigt vedtaget med et rungende Hurra. Nu hævdedes Bordet og Dansen begyndte og blev ved til Kl. 4 Morgen. Alt i alt var det en Fest, som Nr. 50 kan være stolt af, en interessant, stemningsfuld og gemytlig Aften, der vil mindes af alle tilstede, og endnu et slaaende Bevis for Interessen for D. B. S., naar en Forsamling kan sidde to Timer i 90 Graders Varme og lytte til Taler.

Min bedste Tak for al udvist Venlighed og Gæstfrihed under Opholdet i Port Chester.

SØREN IVERSEN,
Over-Vicepresident.

D. B. S. Midsommerfest i Askov, Minn.

Askov er beliggende ca. 75 Mil nord for Minneapolis eller med andre Ord 75 Mil syd for Duluth paa Great Northern Jernbane. Det er et af de danske Settlementer, som har den Fordel at have en stor Markedsplads for Landmands Produkter saavel syd paa i Tvillingberne som nord paa i Havneberne Duluth og Superior.

For ganske faa Aar tilbage paabegyndtes Arbejdet med et dansk Settlement, hvilket her lykkedes ud over all Forventning. Hvor vi for nogle

faa Aar siden kun fandt en lille Stationsbygning finder vi i Dag en blomstrende By med alle Slags Haandværkere, Butiker, Banker, Kirker og Skoler, hvor der undervises i baade Engelsk og Dansk. Kort sagt, en By, som ser en lys Fremtid imøde, og hvor enhver, som kjender lidt til danske Forhold, snart vil se at det er den danske Bonde, som her har slaaet sig ned for at øse af den Rigdom, som der findes i den frugtbare Jord.

Som det har vist sig er der intet dansk Settlement her i Amerika, som trives med mindre det har en Loge af Dansk Brodersamfund, hvor de kan samles og nyde Foreningslivet. Det samme har vist sig i Askov. Der findes D. B. S. Loge Nr. 263, som bestaar af danske Fremskridts Mænd, som ikke alene har deres egen, men ogsaa deres Landsmænds Vel for Øje.

Den 16de Juli afholdt D. B. S. Loge Nr. 263 Midsommerfest i Byens Park, som er meget smukt beliggende lige op til Byen. Kl. 2 Eftermiddag marcherede Brodersamfundets Medlemmer med Musik i Spidsen ud til Festpladsen, hvor der var samlet ca. 400 Danske Mænd og Kvinder. Festkomiteens Formand bød Forsamlingen Velkommen, hvorefter et meget vel tilrettelagt Program paabegyndtes med Taler og Sang, Præmieskydning, Tug of War, Væddeløb og flere andre „at-tractions“ og til Slutning „En Pantomime i en Akt,“ som blev mesterlig udført og vandt Publikums Bifald. Under Festen serverede Damerne Kaffe og Lunch. Tak for Indbydelsen og Modtagelsen, som I gav mig. Det var en af de Fester, som vort Samfund kan være stolte af og som vi burde have mange af indenfor vor Organisation.

CHR. NIELSEN, Overtillidsmand.

Loge 227's Indvielsesfest.

Lørdag den 1ste Juli var en Mærkedag i Detroit Loge 227's Historie, idet vi nemlig paa den Dag indviiede vor nye og smukke Bygning paa Forest Avenue, en Bygning som af mange blev kaldt en af de smukkeste danske Bygninger i Amerika.

Kl. 9 begyndte Deltagerne at samles udenfor Bygningen. Det var nemlig temmelig varmt indenfor. Over Facaden vejede „The Stars and Stripes,“ skænket af Kaffehandler Viktor Olsen, og paa hver sin Side af den et Dannebrog, skænket henholdsvis af Mrs. Lewis Holtz (ikke dansk) og Broder Otto Damm. Alle saa med Begejstring paa de tre Flag, som vejede saa fredelig Side om Side.

Kl. 8 kaldtes til Bordet, som var dækket i den store Sal, da Spisesalen var for lille. Her bød Komiteens Formand Broder Jørgen Christoffersen paa Komiteens Vegne Velkommen.

Efter at Madlysten var tilfredsstillende, bød Broder August Jørgensen paa Bygningsdirektionens Vegne velkommen og gav en kort Beskrivelse af Bygesagens Fremkomst og Fremgang, hvorefter det gik Slag i Slag med Taler og Sang. Sangforeningen „Detroit“ hjalp til at oplive Stemmningen ved, med sin sædvanlige Beredvilighed, at give flere Numre til bedste.

Der var saa mange Taler at det vilde blive for meget at referere dem alle, saa jeg vil blot nævne nogle af dem. Over-Tillidsmand John Christensen fra Cincinnati talte for Samfundet og fortalte, at det var først da han kom ind i Overbestyrelsen, at han fandt ud, hvormed godt Samfundet udrettede. Broder P. Rasmussen fra Toledo, jeg tror nok det var Navnet, var lidt humoristisk, men hans Tale for Samfundet var „to the point.“ Broder Christensen fra Grayling ønskede Logen Held og Lykke med den smukke Bygning, som var en Overraskelse for de fremmede Gæster. Pastor N. V. Holm talte for Bevarelsen af de unge, baade dem der kom fra Danmark og de unge Dansk-Amerikanere, og anbefalede Skolen som et Middel. Broder Dr. Sørensen bragte en Hilsen fra vor Over-Kasserer, Broder Rolf Rasmussen, som beklagede, at han ikke kunde være tilstede. Jeg ser i Maanedtsbladet, at han har en ældre Kærlighed, som gjorde Fordring paa ham. Kom saa en anden Gang, Broder Rolf, og Tak for Telegrammet. Imidlertid var der kommen tre Amerikanere, som af Forretningssyn var inviteret, ind i Salen, og til Trods for at de havde

sat sig bagved Ordstyreren, saa havde denne dog set dem. Ja, lur August, hvis Du kan. Først kaldte han paa Mr. Topel. Han er Kasserer i Peninsular State Bank, som Logen gør Forretning med. Han udtalte sin Glæde over at være sammen med saa mange Danske. Derefter prisede han de saakaldte „fraternal societies,“ som han af Erfaring havde fundet var baseret paa Broderskab og ikke paa „business.“ Derefter kom Mr. H. H. Dickinson. Han var glad ved at Danskerne i Detroit havde faaet et saa smukt og hyggeligt Hjem. Han sagde, at han var skotsk, og det var han stolt af, men han var ikke mindre stolt af at han kunde pege paa det lille, her tillands næsten ukendte Land, Danmark, og sige: „For 1,000 Aar siden kom mine Forfædre fra det lille Land.“ Den tog Kegler! Den er god for dem, som naar de har lært at sige „Yes“ og „No,“ glemmer deres gamle Mo'r.

Talernes Rækker sluttede med at Valdemar Lindeman udbragte et Leve for Arkitekten, som havde lavet Planen til og havt Opsyn med Opførelsen af Bygningen, Broder Jørgen Iversen. Efter at Gulvet var ryddet, gik Dansen lystig til Kl. 1.

Søndag Middag samledes de udenbys Gæster igen i Lokalet og spiste til Middag. En Automobiltur var bestemt til Kl. 2. Men, ak og ve, da Tiden kom, øsregnede det og lynede og tordnede saa galt, at jeg tror, at Thor maa have havt fire Gedebukke i Stedet for de traditionelle to. Da det ved tre Tiden var bleven Tørvej, steg man til Vogns — undskyld jeg mente Bil — og afsted gik det ud forbi Fabriken (Fords) Autos, og ned ad „the seven-mile road“ til Grosse Point, hvor Gæsterne fik Lejlighed til at se Detroit's Storborgeres Paladser. Om det blev fortalet, at de bor derude, saa at de ikke behøver at betale Kommuneskat til Detroit, ved jeg ikke, men nu ved I det.

Saaledes endte denne Fest, og jeg tror nok, at alle var enige om, at den var vellykket i alle Maader, og vore Gæster kunde rejse hjem med en Følelse af at de havde tilbragt en behagelig Tid i Detroit.

Med broderlig Hilsen fra Loge 227.
PETER A. SCHMIDT, Sek.

Et godt Resultat.

Det er med Glæde og en vis Stolt-hed, at jeg indsender følgende Rapport fra Loge Nr. 64 „Modersmaalet“ i New York, N. Y.

For to Aar siden stod vi med en Gjæld af ca. \$200.00 og nu, den 1ste Juli 1916, har vi en Kassebeholdning paa \$357.74, foruden udlagt til en Broders Begravelse \$201.04, hvilket tillsammans udgør \$558.78.

Vi har siden den 1ste Januar 1916 optaget 18 nye Medlemmer. Vi har ogsaa i Halvaaret paabegyndt et Bibliotek, som allerede tæller ca. 100 Bind. Dette er jo et udmærket Resultat i to Aar. Vi haaber, at naar vi skriver 1ste Januar 1917, at vi da kan opvise et endnu bedre.

Hermed en broderlig Hilsen til Overbestyrelsen og alle Brødrene rundt om i Landet.

Paa „Modersmaalet“ Loge Nr. 164's Vegne.

CHR. OLSEN, Sekretær.

Fra Trufant, Mich.

Da Delegaten og Broder Johan Hansen fra Loge Nr. 106 sidste Oktober paa Rejsen til St. Paul var i Chicago, opsøgte vi Overkasserer Rolf Rasmussen for at blive lidt bekendt, men han var jo i Omaha, saa hans udmærkede Hustru sendte os over til Claus Jensen, hvor vi blev modtaget paa det hjerteligste, og Broder Jensen tog os igennem Chicagos Seværdigheder. Vi tog da det Løfte af ham at besøge os i Michigan, som han tilligemed Overkasserer Rolf Rasmussen opfyldte i Dagene den 5te til den 10de August. Den 6te August var de Gæster til Broder Johan Hansens 50-aarige Fødselsdag. Gildet stod hos Logens mangeaarige Kasserer, L. P. Jensen (Johan er nemlig Pebersvend). Der var over 100 Danske tilstede, og begge holdt Taler, ja Claus havde endog digtet en Sang

i Dagens Anledning, og vi havde en minderværdig Dag.

Mandag Formiddag var vi paa Fiskeri, som gav godt Udbytte, men maatte afbrydes paa Grund af Blæst. Da begge havde været Marine Soldater, blev ingen søsyg. Claus gik dog ikke i Vandet længere end til Knæerne, men Rolf svømmede som en Fisk. Om Eftermiddagen Automobiltur omkring til Brødre. Tirsdag Eftermiddag til Møde i Søsterlogen og Kaffe-selskab, hvor begge talte. Om Aftenen i tre Automobile til Edmore Logens regulære Møde, hvor begge igjen talte og havde et Par gemytlige Timer tilsammen. Onsdag Udflugt og om Aftenen til Extramøde i Loge Nr. 106, hvor Forhandlingen blev indført i Logens Protokol med rødt Blæk, da det var første Gang Logen havde Besøg af et Overbestyrelsesmedlem. Efter Mødet Lunch, serveret af Søstrene, hvor Broder Rolf Rasmussen talte længe og inderligt for D. B. S. og D. S. S. Broder Claus Jensen talte igjen og opvartede atter med en Sang, som tog Kegler og gjorde de lokale Digtere misundelige. Flere af Logens Brødre talte og to af Edmore Brødrene talte. De var mødt i fire Automobile. Derefter en Svingom, en Forsamling paa over 250 var tilstede. Meningen var at de vilde rejse om Torsdagen, da Overkasseren var bange, der var for meget der ventede paa ham, men Greenville Logens Dele-gat fik dem pr. Telefon til at komme til Greenville Torsdag Aften, saa vilde han faa samlet saa mange Brødre og Søstre som muligt til en selskabelig Sammenkomst, saa vi tog i sex Automobile til Greenville. Paa Grund af det korte Varsel var der ikke mødt saa mange som ønskeligt, men begge talte og vi havde et Par gode Timer tilsammen.

Hermed en hjertelig Tak til Broder Rasmussen og Broder Jensen for Besøget fra Loge Nr. 106. Det har sat Blodet i Bevægelse, og vi er overbeviste om, at det vil bære gode Frugter. Kom snart igjen.

SEKRETÆREN.

Fra Denver, Colo.

De danske Foreninger i Denver sammen med Søndagskolen afholdt deres aarlige Udflugt i Dome Rock i den naturskønne Platte Canyon den 23de Juli. Resultatet blev en stor Succes, i det Tilslutningen var meget større end sædvanlig, og selv om Colorado er en tør Stat, var Humøret paa det højeste hele Dagen. Komiteen havde sørget for Sport af forskellige Slags, baade for Damer, Herr og Børn. Præmierne tilfaldt følgende: Løb for Damer, Fru Jensen; for Her- rer, G. Madsen; for fede Mænd, Pastor Mathiasen; første Løb for Piger, Elli Jensen; andet Løb, Alma Larsen; for Dreng, Stanley Hansen. Glansnummeret paa Programmet var dog den store Tug-of-War imellem Logerne Nr. 43 og Nr. 179 af D. B. S., og da vor ærede Landsmand, Urmager og Juveler Jess Hansen havde skænket Komiteen en Sølvpokal som Præmie til det vindende Team; var Spændingen og Interessen selvfølgelig stor. Udfaldet kom hurtigt og uventet. Det tog mindre end to Mi- nutter for Nr. 179 at trække Nr. 43 helt ud af Stillingen. Det viste sig der som i de fleste Tilfælde, at Øvelse gør Mester. 179's Team bestod af Ankermand Chr. Jensen, Carl Ras- mussen, H. C. Hansen, Jim Petersen, M. Nissen, P. Nielsen, Chr. Bund- gaard samt Eiler Jensen, Kaptajn. At Logen er stolt af disse Brødre er en Selvfølge, og der blev derfor foran- staltet en Fæst efter Mødet den 10de August til Ære for dem, hvortil Hol- det fra Loge Nr. 43 var indbudt til- lige med den ærede Giver af Sølvpo- kalen, Hr. Jess Hansen. Komiteen serverede Smørrebrød og saa stærke Drikke som Loven tillader, samt Ice Cream. Efter at Logens President havde budt Dem alle velkommen, havde flere Brødre Ordet. Hr. Han- sen ønskede at Logen maatte vinde tre Gange i Træk; i saa Fald vilde Pokalen blive dens Ejendom. Kaptaj- nen fra 179, Hr. Jensen, og fra 43, Hr. Axel Poulsen, udtalte at alting var gaaet til paa en ærlig Maade og, som Broder Sylvberg sagde, det bedste Team vandt. Broder Poulsen mente dog, at 179 vilde faa en haard Kamp med Nr. 43 næste Gang, da

hans Team vilde have bedre Øvelse, og at Nr. 179 ikke maatte være alt for sikker paa Pokalen endnu. Taler holdtes af Broder Henriksen, Vice President af Nr. 43; Alfred Larsen, Vice President af Nr. 179, og J. P. Nielsen, Kasserer af Nr. 179, samt flere andre. Brødrene Hansen sang om Kongemødet i Malmø, der høstede stort Bifald. Hr. Martin Mortensen gav en Solo. Forsamlingen takkede Broder Enevoldsen for det smukke Glasskab, han havde forfærdiget for Pokalen, og Hr. P. Bøttel for Bille- derne tagne paa Fæstpladsen. Da Klokkeren imidlertid var bleven 11:30, skiltes man, overbevist om at man havde tilbragt en fornøjelig Aften sammen. Ja, saa er denne Udflugt overstaaet; den har vist sig efter alle Deltagernes Udtalelser at være den mest vellykkede Udflugt, der end- nu er bleven afholdt i Denver. En Ting, som særlig bidrog til saa godt et Resultat, var, at Menigheden mødte saa fuldtallig, og da vi nu har be- gyndt at komme sammen, burde vi gjensidig gøre hvad vi kan for at den gode Forstaaelse maa bevares imel- lem os. Menigheden har bygget en ny smuk Kirke paa Bannoch og West Fifth Avenue, hvor alle Danske er hjertelig Velkommen. Pastor Mathia- sen, som netop er kommen tilbage fra en fire Ugers Ferie, vil være glad ved at hilse paa alle Landsmænd. Der er en Søndagsskole, hvor alle danske Børn burde gaa og lære at tale det danske Sprog. Tilslut indbydes alle Brødre af Samfundet, som kommer tilrejsende til Denver til at besøge Lo- gen Nr. 179's Møder, den anden og fjerde Torsdag i hver Maaned, 736 Santa Fe Drive.

Med Hilsen til Brødrene i Samfun- det.
MARTIN HANSEN,
Sek. for Nr. 179.

SPØRGSMÅL.

Et Medlem af Loge Nr. 7. i Cedar Falls, Ia., retter følgende Spørgsmaal: Er ethvert Medlem af D. B. S., som er fyldt 70 Aar, berettiget til at faa 10% af hans Assurance udbetalt?

Nej. Kun i Tilfælde, hvor et Med- lem over 70 Aar er virkelig trængende og Udbetalingen af de ti Procent anbefales af hans Loge. Denne Para- graf blev ikke vedtaget for at give de velstillede en unødvendig Hjælp, men kun for at hjælpe der, hvor det virkelig tiltrænges.

Medlemmernes Opmærksomhed hen- ledes paa, at alle Spørgsmaal angaa- ende Brødersamfundet besvares i den- ne Spalte.

Træbenet.

(Sluttet)

Da han rejste sig op opdagede han, at der nu var indtraadt en helt ny Si- tuation. Hans eget Ben traadte fast og bestemt i Gulvet og han holdt sit Hovede rænk, selv om Ansigtet havde mere Rødme og Øjnene mere Glans, end det var ønskeligt. Men det kunstige Ben var aldeles utilregneligt. Naar han traadte paa det forekom det ham at det gav efter, det buede som et tyndt Spanskrør, det knækkede sammen som en ledeløs Kniv, det forlængede sig et Kvarter og blev saa pludselig en halv Alen for kort. Den stakkels Mand satte sig med et Brag paa Gulvet og der var ikke en af de tilstedeværende, der ikke takserede ham til at være mægtigt beruset.

Det ligger under Forfatterens og Læserens Værdighed at fordybe sig i de Enkeltheder, der nu fulgte. Det sidste Mørkelberg huskede klart vor, at han, fortvivlet over den Skam der var overgaaet ham, lod sig hjælpe op paa Stolen og forlangte endnu en Genstand. Fra nu af sløvedes hans Erindring, og Bevidstheden blev først klar, da han næste Morgen paa en Politistation vedtog at betale hundre- de Kroner i Mindelighed for at und- gaa Fængselsstraf, han havde begaaet Værtshusuorden, Gadeoptøjer og spar- ket en Betjent, selvfølgelig med det ondskabfulde Ben.

For sine sidste Penge lod han sig køre hjem i en Droske. Han gik brø- debetyngt ind i Gaarden, humpede op ad Baghusets Trappe og ind i sin Lejlighed, hvor hans Kone og Børn endnu sad ved en brændende Lampe. De havde vaaget hele Natten i Angst og Bæven.

Konen rejste sig og begyndte en vel forberedt Velkomsttale, men han havede sin Haand og afbrød hende. „Stille!“ sagde han. „Der er sket noget vidunderligt. Jeg har...“ Plud- selig brød han af og raabte: „Benet! Benet! Hold paa mig! Klyng Jer til mig! Lad mig ikke slippe ud!“

Benet begyndte at virke. Det havde hidtil været bedøvet af den fore- gaaende Dags vilde Udskjelser. Nu vaagnede det og vilde ud. Det tog et mægtigt Skridt hen mod Døren, og havde ikke hele Familien holdt igen, er der ingen Tvivl om, at det atter havde draget Mørkelberg ud paa de vilde Veje. Men denne Gang skulde det ikke lykkes. Mørkelberg spændte hastigt Benet af og sparkede det fra sig. Han stirrede ængstelig paa det og saa til sin Forfærdelse, hvor- ledes det søgte at rejse sig og gaa videre paa egen Haand, men det kun- de ikke finde Balancen, faldt om og blev liggende uden at røre sig.

Nu fortalte Mørkelberg hvad der var sket fra han drog ud den foregaa- ende Dags Morgen og lige til de hun- drede Kroners Bøde. Han fremviste til en Bekræftelse den tomme Brev- taske.

„Alt dette,“ sagde han, „er Straf- fen, fordi jeg ikke opfyldte den gode Generals Ønske. Havesyge og Begær- lighed har ført mig i Fristelse!“

De sad længe tavse og stirrede paa det ulykkebringende Ben, der laa med en lurende ondskabfuld Ro og ventede, hvad der skulde ske.

„Hent en Økse!“ sagde Mørkelberg. Den yngste af Børnene hentede Øksen. Mørkelberg greb den og sagde:

„Ske hvad der vil, men dette for- heksede Ben skal aldrig mere bringe noget ærligt Menneske i Ulykke!“

Han havede Øksen og med et ene- ste vældigt Hug splintrede han Træ- benet.

I samme Øjeblik sprang hele Fami- lien højt i Vejret med et Jubelraab, thi ud af det hule Ben rislede en Strøm af Guldskillinger, den gerrige gamle Mands Arv, som han havde gemt her. I næste Nu laa de paa Gul- vet og samlede med rappe Hænder, mens Mørkelberg talte efter med Fingre, der skælvede af Sindsbevæ- gelse. Og det befandt, at der var sekshundrede og halvtreds Kroner ialt.

Mørkelberg anskaffede sig et første Klases Ben af blankpoleret Satin- træ med Messingsdupsko, og han vis- ser det med Stolthed til enhver, der vil se det. Overfor Forfatteren, der er en forstaaende Ynder af Lirekasse- musik, aabnede han sit Hjærte og for- talte hele Historien, og han endte med at sige, at det atter her bekræf- tede sig, at der ikke er noget saa galt, uden at det er godt for noget.

Den lille Kapital bragte Familien paa Fode, og Madam Mørkelberg fik Lejlighed til at realisere sin Yndlings- plan at aabne et Udsalg af Isvafter. Det er kun Skade, at denne Historie er hændt saa sent. Det vilde have glædet Shakespeare, hvis han havde kendt Mørkelberg og hørt ham for- tælle Historien, der falder saa godt i Traad med den store Digters egne Ord om, at der er mere mellem Him- mel og Jord, end vore Lærde drøm- mer om.

RESOLUTION.

Davenport, Ia., 5te Aug. 1916.

Andreas Thiessen, født den 15de Juli 1857 i Høgsbro i Tønder Amt, Slesvig, afgik ved Døden den 1ste August 1916 i Davenport, Iowa. Af- døde var Medlem af Davenport Loge Nr. 3, D. B. S., siden den 24de Januar 1891 og blev det besluttet ved Logens Møde den 5te August:

At Logen bevidner sin Sympathi overfor vore afdøde Broders Familie ved at drapere Logens Charter med Sørgefior for et Tidsrum af trediv- e Dage. At Sekretæren sender en Kopi af denne Resolution til den Efterlad- tes Hustru og Børn. At lade samme bekendtgøre i Det Danske Brødersam- fundsblad og Den Danske Pioneer, til- lige at indføre den i Logens Forhand- lingsprotokol.

Paa Davenport Loge Nr. 3, D. B. S. Vegne,

CHRIS, WIND, Vice President.
C. A. PETERSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

I Anledning af, at Broder Edv. Han- sen efter et Ulykkestilfælde afgik ved Døden den 8 Aug., vedtog Chicago Loge Nr. 17, D. B. S., paa sit sidste afholdte Møde følgende Resolution:

Logen beklager Tabet af et af sine Medlemmer, som blev borttaget fra dens Kreds. Ligeledes udtaler Logen sin dybtfølte Sympathi for afdøde Broders Forældre og Søkende i de- res Sorg. Logens Charter beklædes med Sørgefior for et Tidsrum af tre- dive Dage.

Denne Resolution indføres i Logens Protokol samt indrykkes i D. B. S. Maanedblad, Den Danske Pioneer og Chicago Revyen, og en Kopi tilsendes afdøde Broders Forældre.

Paa Chicago Loge Nr. 17's Vegne.

OTTO F. B. NIELSEN, Pres.

CHRIS M. CHRISTENSEN, Sek.

RESOLUTION.

Cadillac, Mich., i August 1916.

I Anledning af Broder Peter Ras- mussens Afgang ved Døden den 24 Juli 1916 vedtog Cadillac Loge Nr. 244, paa sidste afholdte Møde følgen- de Resolution:

Logen beklager Tabet af en god og agtbar Broder samt udtaler vor Sympathi for Afdødes Hustru og Børn i deres Sorg. Logens Charter bliver be- klædt med Sørgefior for et Tidsrum af trediv- e Dage.

Denne Resolution indføres i D. B. S. Medlemsblad samt indføres i Logens Protokol og en Afskrift af samme til- sendes afdøde Broders Hustru.

JØRGEN PETERSEN, President.

N. P. SØRENSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

South Omaha, Neb., Aug. 13 1916.

I Anledning af, at vor Broder Daniel Mikkelsen afgik ved Døden den 7 Juli 1916, er det ved Mødet den 21 Juli vedtaget, at Logen beklager Tabet af en god og trofast Broder, og at vi til Ære for hans Minde draperer vort Charter med Sørgefior i et Tids- rum af trediv- e Dage, at vi til vor af- døde Broders Familie bevidner vor udelte Sympathi i deres Sorg, at den- ne Resolution indføres i Logens Pro- tokol og trykkes i D. B. S. Blad, og en Afskrift af samme tilstilles vor af- døde Broders efterladte Familie.

South Omaha, Neb., den 21 Juli 1916.

Paa D. B. S. Loge Nr. 74's Vegne.

TH. KEIL, President.

HENRY MEYER, Sekretær.

RESOLUTION.

I Anledning af, at Broder Niels Johnsen afgik ved Døden den 14 Aug. d. Aa. vedtog Chicago Loge Nr. 17 paa sit sidst afholdte Møde følgende Resolution:

Logen beklager Tabet af et af sine Medlemmer, som blev borttaget fra deres Kreds.

Ligeledes udtaler Logen sin dybt- følte Sympathi for afdøde Broders Hustru i hendes Sorg. Logens Charter beklædes med Sørgefior for et Tids- rum af trediv- e Dage. Denne Resolu- tion indføres i Logens Protokol samt indrykkes i D. B. S. Maanedblad, Den Danske Pioneer og Chicago Re- vyen og en Kopi tilsendes afdøde Bro- ders Hustru.

Paa Chicago Loge Nr. 17's Vegne.

OTTO F. B. NIELSEN, Pres.

CHRIS M. CHRISTENSEN, Sek.

RESOLUTION.

Seattle, Wash., 26de Juli 1916.

Loge Nr. 29, samlet til Møde den 26. Juli, modtager det sørgelige Budskab, at Broder Christian S. Plough den 21de Juli afgik ved Døden efter faa Dages Sygeleje.

Ligesom Logen beklager Tabet ved en mangeaarig og trofast Broders Bortgang, maa hans Børn føle Savnet af en kærlig Fader, og vi frembærer herved vor dybeste Sympathi og Med- følelse for hans Efterladte Børn og Familie.

Paa Loge Nr. 29's Vegne

FRED ANDERSEN, Sek.

Det Danske Brodersamfunds Blad

Official Publication of the
DANISH BROTHERHOOD IN AMERICA

Published monthly under the auspices
of the Supreme Lodge by J. Michaelsen,
Supreme Secretary, 202 Paxton Block,
Omaha, Nebr.

Entered as second class matter at the
Post Office at Omaha, Nebr.

OFFICERS OF THE SUPREME LODGE:

Supreme President—T. P. Nielsen, 1137
13th Ave. So., Seattle, Wash.

Supreme Vice-President—Soren Iversen,
79 Broadway, New Haven, Conn.

Supreme Secretary—J. Michaelsen, 202
Paxton Block, Omaha, Nebr.

Supreme Treasurer—Rolf Rasmussen, 3155
N. California Ave., Chicago, Ill.

Supreme Trustees—Chairman, A. Th. Jor-
gensen, 3250 Helen St., Oakland, Cal.; C.
Nielsen, 504, Cedar Ave., Minneapolis,
Minn.; John Christensen, 1825 Reading Rd.,
Cincinnati, O.



1. SEPTEMBER 1916.

Meddelelser fra Over-Sekretæren.

Følgende Loger har i Juli Maaned
optaget de fleste Medlemmer:

Medlemsantal.	Ny Medl.
197—Nr. 75, Albert Lea, Minn.....	22
181—Nr. 277, Detroit, Mich.....	7
106—Nr. 58, Chicago, Ill.	5
228—Nr. 67, Fresno, Cal.	4

Der indtræffer ikke sjældent Til-
fælde, hvor afdøde Medlemmer har
haft deres Assurance Certifikat skre-
vet til „egen Ordre“ eller testamen-
teret til Personer, som ifølge Staten
Nebraskas Love og Samfundets Kon-
stitution Prgf. 50 ikke er berettiget
som Arvinger til Assurancen.

Andre afdøde Medlemmer har ved
at indgaa Ægteskab forsømt at faa
deres Certifikat forandret fra deres
Forældre til deres Hustru eller Børn.
Igen andre havde deres Certifikat
udfyldt i Favør af Personer, som alle-
rede var afgaaet ved Døden.

I alle saadanne Tilfælde bliver Ud-
betalingen forsinket og er ofte for-
bundet med Udgifter baade for Sam-
fundet og Arvingerne. Derfor anmod-
es Medlemmer, som har deres Cer-
tifikat udstedt til „egen Ordre,“ om
at udnævne en af de Personer som
Prgf. 50 foreskriver, og sende dette
Forlangende sammen med Certifika-
tet og 25 Cts. til Logens Sekretær,
som da gennem Over-Sekretæren vil
faa Forandringen udvirket. I de an-
dre ovenfor nævnte Tilfælde bedes
Medlemmer forholde sig paa samme
Maade.

Medlemmer som staar i Begreb med
at flytte kan lette Bladets Besørgelse
meget ved at meddele Postbudet
hvor han flytter hen. For det første
underretter Postvæsenet os da om
Adresse Forandringen, og ligeledes
vil det næste Blad, som muligvis
kommer til den gamle Adresse, blive
eftersendt.

Vi modtager undertiden Meddelel-
se fra Medlemmer, der ikke har mod-
taget Bladet. I saadanne Tilfælde
gjør vi paa Kontoret alt for at spore
Fejlen. Undertiden har Adressen væ-
ret fejl, og den bliver da rettet; det
bedes imidlertid erindret, at ogsaa
Postvæsenet kan begaa Fejl, og at et
Blad gaar tabt. Det kan ikke gentages
for ofte, at den gamle saavel som den
nye Adresse maa indsendes her til
Kontoret.

Paa Grund af at Bøgerne her paa
Kontoret kun er indrettet til at føre
Regnskab over de lokale Loger, maa
enhver Komite betale for Annoncer i
Medlemsbladet til sin Loge, som ved
Slutning af hvert Halvaar vil blive
tilsendt Regning for saadant samt an-
den Gæld til Samfundet.

Det Danske Brodersamfunds Med-
lemsblad modtager altid gerne Medde-
lelser eller Artikler fra Medlemmer
af Samfundet. Saadanne Artikler vil
finde Optagelse i Bladet enten kom-
plet eller i forkortet Form, forsaa vidt

som Pladsen tillader og Indholdet
ikke kommer i Konflikt med Samfun-
dets Konstitution.

Selvfolgelig maa indsendte Artikler
ikke forme sig som Reklamer f. Ex.
for Land eller lignende, medens der
dog godt kan rettes Spørgsmaal og
udvexles Svar gennem Bladet an-
gaaende Forhold paa forskellige
Egne, naar man holder sig till Fakta.
Meddelelser om Logernes Virksom-
hed og Fremgang modtages ogsaa
gerne fra Sekretærene, Komite-Med-
lemmer eller fra de enkelte Medlem-
mer; ensartede og lange Beskrivelser
af Festligheder bør helst undgaas.

Resolutioner af almindelig Størrel-
se optages for en Pris af \$1.50 og maa
være Over-Sekretæren i Hænde se-
nest den 20de i Maaned.

Avertering af Forlystelser, specielle
Møder eller lignende, arrangerede af
Loger, optages for en Pris af 50 Cts.
pr. Spalte-Tomme; dog optages ikke
over 6 Tommer i en Annonce fra en
Loge undtagen efter særlig Ansøg-
ning til Over-Sekretæren. Betaling
for Annoncer opkræves fra Logerne i
Juli og Januar Maaned sammen med
andre Regninger til Generalfondet.

Kun Annoncer fra Loger optages i
Bladet.

Vi erindrer atter Sekretærer saa-
vel som Medlemmer om, at Adresse-
forandringer til Bladet absolut maa
være forsynede med baade den gamle
og den nye Adresse. I modsat Fald
ser Over-Sekretæren sig nødsaget til
at tilbagesende Navnelister til Sekre-
tærene for at faa dem udfyldte med
de tidligere Adresser. Der er i hun-
dredvis af Navne af samme Slags, og
hvis man skal gætte sig til den tidli-
gere Adresse kan man nemt forandre
Adresse til det forkerte Medlem,
hvorved der bliver to Fejler paa
Listen i Stedet for at rette en.

Høsten.

En Mængde af Brodersamfundets
Medlemmer er beskæftigede ved
Landbrug. Og de, som ikke er direkte
beskæftigede derved, er i de aller-
fleste Tilfælde afhængige deraf paa en
eller anden Maade. Thi enten vi er
Arbejdere, Handlende eller Profession-
ister, saa staar vor materielle Vel-
stand dog i nøje Forbindelse med
Landbrugets Udfald fra Aar til Aar.

Høsten staar nu atter for Døren her
i de Forenede Stater, og det er gan-
ske naturligt et af de mest populære
Samtaleemner mellem Folk: Hvordan
vid Udfaldet blive? Skulde det blive
magert? Bliver det et Middelaar, saa-
dan at enhver kan klare sig uden dog
at forøge Velstanden i nævneværdig
Grad? Eller skulde det blive et sær-
ligt godt Aar med overdaadigt Ud-
bytte?

Det er muligt allerede naar dette
Numer af Bladet læses at overse Si-
tuationen og danne sig et konserva-
tivt Skøn over, hvad Aaret vil bringe.
Og selv de mest skeptiske maa
indrømme, at det tegner godt, og at
det rimeligvis bliver et Velstandsaa-
r. Hvedeavlens har været ualmindelig
heldig, og Majsens synes ogsaa at
være sikret. Alle andre Produkter
staar i samme Forhold, selv om der

vel nok kan være Egne, der har haft
et eller andet Uheld, og knap er ble-
ven saa velsignede som andre. Gjen-
nemsnitligt kan man sige, at det ser
ud til en ualmindelig rig Høst.

Det er under saadanne Omstændig-
heder at vi særlig bør have vort Dan-
ske Brodersamfund i Hu. Naar der er
en god Høst for hver enkelt af os, da
bør der ogsaa være en god Høst for
det Samfund, hvori vi alle er interes-
serede. I et Aar, hvor der er godt
med Arbejde for alle, kan det heller
ikke være saa vanskeligt at interesse-
re Danske i vor Virksomhed og ind-
lemme dem i vor Kjæde. Det er jo
nemlig en Ting, der er af varig Gavn
for enhver, og vi gjør derfor faktisk
hver Mand en Tjeneste, naar vi op-
fordrer ham til at blive vor Broder.

Lad os haabe paa og arbejde hen
til at hver af vore 312 Loger faar ny
og stor Tilgang gennem dette Efter-
aar. Det er ikke mere end ret og
billigt, at vort Samfund nyder godt af
de gode Tider. Men vi maa selv,
hver især, gjøre Arbejdet i Forbindel-
se med ny Tilgang; this som bekendt
har vort Samfund aldrig fundet det
nødvendigt at holde kostbare Orga-
nizatorer og Agenter til at forøge
Rækkerne, mod en vis Procent af
Udbyttet. Det Danske Brodersam-
fund er i alle Henseender en gjensidig
Hjælpeforening — og vi hjælper
vor egen Sag saavel som vor Broders,
hver Gang vi indlemmer et nyt Med-
lem.

Danmarksbygningen.

Komiteen for Danmarksbygningen
paa San Francisco Udstillingen i 1915
har for nogen Tid siden udsendt sin
Slutningsrapport og Regnskab for
hele den Periode, hvori den har ar-
bejdet. Komiteen organiseredes saa
langt tilbage som 1909, og man staar
saaledes overfor et af de største Fo-
retagender udført af Danske i Ame-
rika.

Medens man imponeres af det om-
fattende Arbejde som denne Komite
saa succesfuldt har ført til Ende, saa
maa man samtidigt erkende, at Dan-
ske over hele Amerika har lagt stor
Offervillighed for Dagen og derigjen-
nem bidraget til at muliggjøre det
imponerende Foretagende.

Ialt er der til Danmarksbygningen
indkommet \$43,348.62. Dette Beløb er
skaffet tilveje paa forskellige Maader,
ved Subskription, ved Salg af Mær-
ker, Platter, Postkort og Billeder,
samt ved Afholdelsen af forskellige
Fester.

De samlede Udgifter har beløbet sig
til \$38,053.82. Der bliver saaledes et
Overskud paa \$5,149.80, og Komiteen
har efter nøje Overvejelse besluttet
at anvende dette Beløb til Opførelsen
i Golden Gate Park i San Francisco
af en Statue af den verdensberømte
danske Eventyrdigter Hans Christian

Andersen — et Arrangement, som sik-
kert vil vinde almindeligt Bifald
blandt Danske her i Landet.

Af de indkomne Beløb viser det sig,
at \$8,382.32 er indkomne gennem Bi-
drag fra Foreninger over hele Landet.
Heri er ikke iberegnet hvad der er
indkommet gennem Arrangement af
Fester paa forskellige Egne, men kun
Subskription af Foreningerne selv el-
ler deres Medlemmer, samt Salg af
Mærker og Postkort.

Af disse Foreningsbidrag lægger
man atter Mærke til at over Halvde-
len er indkommet ved Det Danske
Brodersamfund og Det Danske Søster-
samfund. Man har atter her et Bevis
for hvilken en Rolle Samfundet spil-
ler i danske Foretagender herover, og
hvor stor Betydning vor Organisation
har for enhver værdig Sag. Danmarks-
bygningen er atter et dansk Sammen-
slutningsarbejde blandt Danske i
Amerika, hvori D. B. S. ikke godt
kunde optræde officielt, fordi det lig-
ger udenfor vor Konstitutions Ram-
me, men hvortil vort Samfund sam-
men med Søstersamfundet ikke desto
mindre har bidraget med 10% af alle
indkomne Bidrag. I Sandhed: vore
Medlemmer og Loger behøver ikke at
skamme sig over Størrelsen af deres
Bidrag til den danske Udstillingsbyg-
ning!

Men i Grunden skinner Brodersam-
fundet og dets Medlemmer frem paa
hver eneste Side af det interessante
Hefte, som Komiteen for Bygningen
har udsendt. Thi mange af vore Med-
lemmer har subskriberet paa anden
Maade end gennem deres Loge, og
blandt Danmarkskomiteens ledende
Mænd gjenkender man i mange Til-
fælde nogle af vore dygtigste og mest
energiske Medlemmer. Det er sik-
kert ikke for meget sagt, at D. B. S.,
figurligt talt, gennem 34 Aar har ryd-
det og jævnet den Jordbund, hvorpaa
det lykkedes at bygge Danmarksbyg-
ningen. Dette forringer ikke i nogen
Grad den Ære og Tak, som virkelig
tilkommer Bygningskomiteen i San
Francisco, og vort Samfunds Medlem-
mer er sikkert blandt de første, der
ønsker at takke Bygningskomiteen for
dens Ihærdighed og Dygtighed i det
Arbejde, som nu er afsluttet.

Den sidste Side i Regnskabsheftet
indeholder en Fortegnelse over Kon-
toer, som endnu er udestaaende —
nærmest Mærker og Postkort, over
hvilke Komiteen ikke har været i
Stand til at indhente afsluttende
Regnskab. Denne Side kunne i Grun-
den bedre være udeladt — den er
ihvertfald ikke nødvendig for Regn-
skabets Skyld. Den navngiver imidler-
tid en Del Præster, som ved Udstil-
lingsbevægelsens Begyndelse blev til-
sendt Mærker med Opfordring om at
sælge dem. Der er altsaa nogle Præs-
ter, der ikke har solgt disse Mærker,
og heller ikke returneret dem til Ko-
miteen. Men hvorfor offentliggøre re-
res Navne af denne Grund? Der er

Adresse Forandring

Dette Blad er frit til alle Samfundets Medlemmer, og bliver sendt til den sidst opgivne Adresse. Der-
som denne ikke er rigtig paa Bladet, eller Du er flyttet, bedes Du udfylde og indsende denne Kupon til din
Loges Sekretær, og han vil indsende den til Over-Sekretæren.

Navn Medlem af Loge Nr.....

Gamle Adresse By Stat

Ny Adresse By Stat

ganske vist solgt mange Tusinde Mærker paa denne Maade, men det er dog gjort frivilligt og ikke som en Forpligtelse, og det kan jo godt være, at det ikke forener sig med en Præsts Virksomhed at forhandle Brevmærker, selv om han ellers sympathiserer med Tanken. Mange har sikkert sendt Mærkerne tilbage, men ogsaa dette maa vel betragtes som en frivillig Sag.

Der er ogsaa nogle Foreninger hist og her, som er kommen paa den sorte Tavle — ja, der er endog et halvt Dusin Brodersamfundsloger. Flere af disse Loger og Foreninger er forresten ophørt at eksistere. I et Tilfælde er der saagalt en Heste-Assurance Forening, der har faaet \$10 i Mærker uden at sende dem tilbage. Man kan da vel ikke tænke sig at et altfor kædent Føl har staaet og slikket Gummien af Mærkerne og derved gjort dem ganske ubrugelige, medens Sekretæren ganske naturligt skammer sig lidt ved at skrive saa kostbare Foderstoffer paa Regningen!

Dog — man skal afholde sig fra at kritisere Danmarksbygningens Komite for stærkt paa noget enkelt Omraade. Den har i det store og hele skilt sig smukt fra sit Arbejde — og det er et af de største Arbejder, der nogensinde er bleven udført blandt de Danske i Amerika.

Konstitutionel Ændring

En Mængde Medlemmer af forskellige Staters Nationalgarde har i denne Sommer været udkommanderede af Forbundsregeringen og anvendte til Grænsetjeneste i Texas, medens den regulære Arme anvendes i det nordlige Mexico. I Tilfælde af Krig med Naborepubliken mod Syd — en Eventualitet som de flest Mennesker haaber maa kunde undgaas — er det meget sandsynligt at Nationalgarden vilde blive anvendt i direkte Krigstjeneste.

Der er en Mængde Danske iblandt den Statsmilits, som nu ligger i Lejr i Texas. Fra en enkelt Stat er der et Par Hundrede Danske, og der er vel næppe en af de nordligere Stater, uden at der er ihvertfald nogle Danske eller Børn af Danske iblandt dens Tropper. Selvfølgelig er der blandt disse Soldater ogsaa Medlemmer af Det Danske Brodersamfund.

Skulde Statsmilitsen blive anvendt til Krigsførelse er der Mulighed for, at der meget pludselig kan rettes store og maaske skæbnesvangre Krav paa Samfundets Assurancefond.

De allerfleste fraternal Organisationer har værnet sig mod en saadan Mulighed enten ved at have indført i deres Konstitution en Paragraf, der automatisk ophæver Ordenens Ansvar og Forpligtelse overfor et Medlem, der indgaar i Krigstjeneste og saalænge denne varer. Andre Organisationer har givet deres President konstitutionel Ret til at udstede en Proklamation, der ophæver Forpligtelsen midlertidigt overfor Medlemmer i Krigstjeneste. Det er overladt da til Presidentens Skøn, naar en saadan Proklamation synes nødvendig.

Det Danske Brodersamfund har aldrig indført en saadan Paragraf i sin Konstitution, og der har til Dato ikke været følt noget Savn i denne Retning. Men det er en Forholdsregel, som burde tages, og som næsten alle Assuranceelskaber har indført i deres Konstitution. Der er ikke noget upatriotisk i en saadan Handling; det er simselthen en nødvendig og fornuftig Paragraf, der værner imod

pludselige og uoverkommelige Tab. Det bør ogsaa bringes i Erindring, at Regeringen gennem Pension drager særlig Omsorg for faldne Soldaters Efterladte. Assurance har sine Begrænsninger, som ganske vist ikke er særlig strænge i D. B. S., men vi optager dog ikke Ansøgere, der lider af særligt specificerede Sygdomme, og der er Selskaber, som ikke ønsker at tage Risikoen ved at assurere f. Ex. Brandmand, Togpersonale eller lignende. Der kan altsaa ikke være noget i Vejen for at udelade Soldater paa Feltod, eller at ophæve Ansvarret i en vis Periode overfor Medlemmer, der gjør Krigstjeneste. Vort Samfunds Garantifond er skabt for at støtte Samfundets Forpligtelser overfor de Assurerede, men bør ikke anvendes overfor en Katastrofe, hvor Medlemmer frivilligt udsætter sig for Livsfare.

Vore Medlemmer bør tage denne Sag under Overvejelse og bringe den til Drøftelse under 4de Afdeling paa vore Konventioner. Spørgsmaalet kan som sagt ordnes enten ved en Ændring i Konstitutionen, hvorved hver Ansøger underskriver paa, at hans Assurance ophører for et Tidsrum, hvis han er i aktiv Krigstjeneste, eller ogsaa gennem en Paragraf, der giver Presidenten Ret til at proklamere angaaende dette Spørgsmaal, naar der hersker en saadan Situation i Landet som f. Ex. under det mexikanske Spørgsmaal for Øjeblikket.

Oktober — "Booster" Maaned for D. B. S.

Glem ikke at gaa til Loge det sidste Møde i September. Det er Meningen at løfte i Flok i Oktober Maaned, og ethvert Medlem bør hjælpe. Lad os samles og lægge en Plan.

Loge Nr. 275 i Arnold, Neb., en af vore mindste Loger, har i August Maaned forøget sit Medlemsantal med 33 pCt. Det er et godt Exempel for andre af vore mindre Loger at følge.

D. B. S. Arbejdsanvisnings Kontor i Omaha, som blev startet af Loge Nr. 19 og som ledes af Broder M. M. Back, er nu udvidet saaledes, at det omfatter og opretholdes af alle Omaha og Benson Logerne.

Efter vor Meddelelse i sidste Maaned om at Racine Logen havde sendt Bud efter 800 Ansøgninger er Logen i Kenosha, Wis., ogsaa kommen i Tanke om, at der kan gjøres noget for at tegne nye Medlemmer i dette Efteraar. Kenosha Logen har nu faaet ligesaa mange Ansøgninger som der er Medlemmer i Logen og det bliver rimeligvis travle Dage for baade Loge Nr. 4 og Nr. 14.

Broder Ole Hansen i Council Bluffs, Ia., som i mange Aar var Sekretær for Loge Nr. 10, har i denne Maaned gjort et stort Stykke Arbejde for D. B. S., som fortjener at nævnes for alle Brødre. „Den lille Ole,” som han ofte kaldes plejer at tilbringe sin Sommerferie i den gode danske By Marquette, Neb., og forleden Dag, da han atter skulde afsted kom han i Samtale med Over-Sekretær J. Michælson. De kom da til at tale om at der ikke rigtig var noget Liv i Marquette Logen, skønt der bor saa mange Danske der paa Egnen. Ole Hansen lovede at se hvad han kunde gøre for at vække Logen tillive igjen.

Og den lille Ole er Mand for sit Ord. Midt i August har han allerede indsendt 11 Ansøgninger fra Marquette — og han er ikke kommen hjem endnu!

Fra Seattle, Wash.

Loge Nr. 29's Bygning er nylig bleven istandgjort med nyt Tag, ligesom Logeværelserne og Ungdomsforeningens Lokaler er bleven malede, saaledes at alt ser nyt og friskt ud. Der er nedsat en Komite fra Loge Nr. 29 og Ungdomsforeningen Dannebrog for at arrangere en Basar den 16de, 17de og 18de September, og Komiteens Formand, Over-President T. P. Nielsen, rapporterer, at der arbejdes ihærdigt og at det sikkert vil blive en Succes.

Et af Komiteens Medlemmer er Herman Nielsen, som for Tiden er Kandidat til Embedet som Commissioner for South District af King County. Han har travlt med at tale ved Møder og forklare de Reformer han vil gennemføre, hvis han bliver valgt — og det er han temmelig sikker paa at blive. Han er nemlig baade en dygtig og meget anset afholdt Mand blandt Danske saavel som Amerikanere, og hans Valg vil være en Ære for vor Nation ligesom det paa sin Vis vil gavne vort Danske Brodersamfund.

S. N. SØRENSEN.

Protesterede Krav.

I sidste Numer af Brodersamfundets Bladet, under Overskriften „Protesterede Krav” henledes Opmærksomheden paa den Forretningsmethode flere af de store fraternal Assurance Selskaber benytter sig af med Hensyn til Udbetalingen af afdøde Medlemmers Assurance. Disse Selskaber har, som anført, en Rubrik paa deres Bøger med Overskriften „Unpaid and protested Claims” og som i Følge de aarlige Rapporter beløber sig til meget store Summer. Ved at gennemgaa sidste Aars Rapport finder man saaledes, at i denne Rubrik har to af de største Selskaber henholdsvis \$2,210,514.97 og \$1,579,195.75. Dette er mange Medlemmers Assurance, naar man tager i Betragtning at de gennemgaaende er paa omtrent \$1,000 for hvert Medlem. D. B. S. rapporterer kun \$14,625 og paa et Par Tilfælde nær, hvor Arvingerne ikke er fundne, er det nye Dødstilfælde, som ikke alle Papirerne er modtagne fra Logerne eller en fuldstændig Rapport er afgivet.

Sidste Vinter havde vi et Tilfælde i vor Loge, hvor et af Medlemmerne blev angrebet af Tuberkler og laa syg i flere Maaneder, inden han døde. Logen havde imidlertid betalt hans Assurance for nogle Maaneder uden hans Vidende, men for at hjælpe ham paa Benene igen, da vi fandt ud, at han ikke selv var i Stand dertil (Konen var død og der var 3-4 smaa Børn at forsørge). Efter hans Død blev Assurance udbetalt til Børnene og kom dem rigtig godt tilgode, da Assurance var det eneste Forældrene havde efterladt dem. Et Tilfælde af denne Beskaffenhed i et af de store Selskaber vilde uden Tvivl have haft til Følge, at Assurance var blevet nægtet udbetalt, og maaske Logen havde faaet sine Penge tilbage for de Assessments, den havde betalt for denne Broder, og Børnene havde ingenting faaet; men vi burde være stolte af at henvise Udenforstaaende til, at Dansk Brodersamfund ikke gør Forretning paa denne Maade, men at vi udbetaler vor Assurance til Arvingerne og ikke prøver paa at give Undskyldninger og slippe fri for at betale, men søger at hjælpe vore Medlemmer samt deres Familie i Overensstemmelse med de Grundprincipper som D. B. S. blev bygget paa.

FRANK V. LAWSON,
Medlem af Loge Nr. 1.

Sekretær Adresse Forandringer.

Loge Nr. 1—Harald Nordheim, 2733 South 16th St., Omaha, Neb.
Loge Nr. 65—Oscar Petersen, 4427 Cambridge St., Duluth, Minn.
Loge Nr. 74—Henry Meyer, 1713 Holmes Ave., S. S., Omaha, Neb.
Loge Nr. 75—Erick Goldman, Box 89, Albert Lea, Minn.
Loge Nr. 172—Carl Bricks, 1018 Pine St., Philadelphia, Pa.
Loge Nr. 190—H. Schmidt, Box 444 Schenectady, N. Y.
Loge Nr. 195—A. Jensen, 1835 N. 18th St., Omaha, Neb.
Loge Nr. 227—Peter A. Schmidt, 52 Vicksburg Ave., Detroit, Mich.
Loge Nr. 284—Walter Larsen, Storden, Minn.

RESOLUTION.

Eftersom vor fælles Broder og ligeledes vor Logestifter Jens Petersen er bortkaldt til den evige Hvile, og da Medlemmerne af Loge No. 181 med D. B. S. i sin Helhed har mistet en trofast Broder, som vi alle kan takke for at vor Loge blev stiftet, vedtages der at vi udtaler vor dybe Sorg over at have mistet en trofast Broder, og som et synligt Bevis paa vor Sorg beklædes Logens Charter med Sørgeflor for et Tidsrum af tredivede Dage.

Tillige udtaler vi vor dybeste Medfølelse for vor afdøde Broders Hustru, Børn og Slægtninge, og vi haaber alle at mødes med ham i det store Brodersamfund. Tillige vedtages, at en Kopi af denne Resolution tilsendes afdødes Broders Hustru og indrykkes i Det Danske Brodersamfunds Blad samt tilføjes Logens Forhandlingsprotokol.

Sidney, Mich., den 16 Juli 1916.

Paa Loge Nr. 181's Vegne.

N. J. LAMB, Sekretær.

RESOLUTION.

Kenosha, Wis., 15de Juli 1916.

Onsdagen den 21de Juni 1916 afgik Peter Maegaard ved Døden.

Logen beklager Tabet af en af dets Stiftere, en trofast og agtet Broder, som ved sit bramfri Væsen havde gjort sig almindeligt afholdt af alle med hvem han kom i Berøring. Som et Bevis paa Logens Agtelse for afdøde Broders Minde beklædes Logens Charter med Sørgeflor for et Tidsrum af tredivede Dage.

Denne Resolution indrykkes i Det Danske Brodersamfunds Blad og en Kopi af samme tilsendes Afdødes efterladte Familie.

Paa Loge Nr. 14's Vegne,

L. C. THOMSEN, President.

C. MAEGAARD, Sekretær.

RESOLUTION.

Penn Yan, N. Y., 20de Juli 1916.

I Anledning af vor fælles Broder Chris. Christensen afgik ved Døden den 7de Juli, beklager Medlemmerne af Wendia Loge hans alt for tidlige Bortgang. Han var et af Logens mest agtede Medlemmer; det kan bedst bevises ved at han har flere Gange været President af Logen samt var Delegat til Fresno Konventionen og var et af vore Charter Medlemmer. Han vil blive savnet af alle, særlig af os, hans Logebrødre.

Derfor være det besluttet, at vi beklæder vort Charter med Søreflor for tredivede Dage, og at vi igennem disse Linier sender vor dybtføjte Sympathi til hans efterladte Hustru og Børn samt at samme indføres i vor Forhandlingsprotokol samt D. B. S. Maanedsbld og et Kopi af samme tilsendes Afdødes Familie.

J. M. CHRISTENSEN, Pres.

AND. NISSEN, Sekretær.

RESOLUTION.

Manistee, Mich., 20de Juli 1916.

Loge Nr. 20 af D. B. S. af America vedtog følgende Resolution ved deres regulære Møde den 20de Juli 1916.

Eftersom den almægtige Gud i al sin Visdom har borttaget fra vor Midte Broder Fred P. Larsen, derfor være det besluttet, at Borttagelsen af saa ungt og højtagtet et Liv danner en Vakance, der længe vil blive mindet af Medlemmerne af denne Loge. Besluttet at med dyb Sympathi og Medfølelse for afdøde Broders Forældre og Søskende udtaler vi vort Haab om end nok saa stort et Tab dog maa blive belønnet af ham som gør Alting vel. Besluttet at vi til Respekt draperer vort Charter med Sørgeflor for et Tidsrum af tredivede Dage. Besluttet at føre denne Resolution til Protokols, sende en Kopi til Afdødes Forældre, en til D. B. S. Maanedsbld for Bekendtgørelse og oversætte samme paa Engelsk og lade den indrykke i News Advocate, som er Byens daglige Avis.

P. N. JACOBSEN, President.

MAGNUS PETERSEN, Sekretær.

Regnskab for Juli

RAPPORT OVER ASSURANCEFONDET.

Kassebeholdning den 1 Juli 1916.....	\$17,042.97	
Indbetalt i Assessment	16,816.01	
Renter fra Con. & Com. Nat. Bank, Chicago	56.94	
Juli 8. Anna Christensen, Omaha, Neb., Assurance.....	\$ 250.00	
Juli 8. Kristine Hansen, Waterbury, Neb.	1,000.00	
Juli 10. Jørgen M. og Marie Jørgensen, Manistee, Mich.....	1,000.00	
Juli 10. Poul Madsen, Oakland, Cal., 10% af hans Assurance, Loge Nr. 18, Hoved Nr. 2733, Oakland Loge Nr. 39.....	100.00	
Juli 10. Christine Hinding, Chicago, Ill., Assurance.....	500.00	
Juli 15. Hansine Christensen, Penn Yan, N. Y.....	500.00	
Juli 19. Mette Marie Jepsen, Clinton, Iowa.....	500.00	
Juli 20. Karen Marie Petersen, Sidney, Mich.	500.00	
Juli 21. Ane Carlsen, Omaha, Neb.	900.00	
Juli 24. Nellie Hansen, Bridgeport, Conn.	500.00	
Juli 24. Marie Petersen, Omaha, Neb.	1,000.00	
Juli 24. Ida Fabrién, Omaha, Neb.	500.00	
Juli 27. Mette Cathrine Nielsen, Chicago, Ill.	1,000.00	
Juli 31. Hans J. og Hanna M. Larsen, Manistee, Mich.	1,000.00	
Juli 31. Balance	24,665.92	
	\$33,915.92	33,915.92

Kassebeholdning den 1 Aug 1916.....\$24,665.92

RAPPORT OVER GENERALFONDET.

Kassebeholdning den 1 Juli 1916	\$16,518.15	
Indbetalt i Juli Maaned	187.68	
Indbetalt i Hovedskat	122.50	
Jørgen Kaer, Loge Nr. 79, Begravelseshjælp tilbagebetalt	50.00	
Renter fra Con. & Com. Nat. Bank, Chicago.....	19.78	
W. Farnam Smith Co., Leje af Kontor og Vault i Juli Maaned.....	\$ 40.00	
Chr. E. Jensen, St. Charles Loge Nr. 92, Begravelseshjælp.....	50.00	
Jacob Larsen, Erie Loge Nr. 242, Begravelseshjælp.....	50.00	
S. P. Sørensen, Omaha Loge Nr. 1, Begravelseshjælp.....	50.00	
M. Abrahamsen, Manistee Loge Nr. 20, Begravelseshjælp.....	50.00	
Niels Kaer, Omaha, Loge Nr. 1, Begravelseshjælp	50.00	
Western Newspaper Union, Trykning og Mailing af Bladet Nr. 6, \$224.40; Adresseforandring, \$13.19	237.59	
Rolf Rasmussen Rejse til Milwaukee, \$4; 1 Dags Løn, \$3.....	7.00	
John Christensen, Rejse til Detroit, \$17.24, 2 Dages Løn, \$6.....	23.24	
Omaha Printing Co., Card Cabinet	31.90	
Laurids A. Buche, Kennard Loge Nr. 159, Begravelseshjælp.....	50.00	
Martinus Jensen, Junction City Loge Nr. 268, Begravelseshjælp.....	50.00	
Waldemar Munsfeldt, Muskegon Loge Nr. 30, Begravelseshjælp.....	50.00	
J. Michaelsen, Rejse til Devil's Lake, N. Dak., Logernes Fest, \$43.80; Hotel samt andre Udgifter, \$8	51.80	
Axel H. Andersen, Omaha, Neb., 5,000 Envelopes	23.00	
Chr. Nielsen, Rejse til Devil's Lake, \$23.34, 3 Dages Løn, \$9; samt Askov, Minn., 1 Dags Løn, \$3.....	39.16	
S. P. Fries, Seattle Loge Nr. 29, Begravelseshjælp	50.00	
Andreas Larsen, San Francisco Loge Nr. 49, Begravelseshjælp.....	50.00	
Otto Nielsen, St. Paul Loge Nr. 91, Begravelseshjælp	50.00	
A. Anthonson, Cleveland Loge Nr. 69, Begravelseshjælp	50.00	
J. Michaelsen, Porto, Telf. Telg. m. m. i Juli Maaned.....	54.72	
Hans Beck, Loge Nr. 164, Begravelseshjælp	50.00	
H. Nordheim, Bogholder. Løn i Juli Maaned	80.00	
Ragna Christensen, Typewriter, Løn i Juli Maaned	35.00	
Axel Andersen, Medhjælper ved Bladet, Løn i Juli Maaned	50.00	
Balance	15,574.70	
	\$16,898.11	16,898.11

Kassebeholdning den 1 Aug. 1916.....\$15,574.70

RAPPORT OVER GARANTIFONDET.

Kassebeholdning den 1 Juli 1916.....	\$13,149.75	
Juli 1. Solgt 1 Bond (Walker, Iowa), \$500; 1 Kupon, \$12.50	512.50	
Renter for Kuponer:		
Scotts Bluff, Neb.	240.00	
Peking, Ill.	360.00	
Raymond, Wash.	300.00	
Omaha, Neb.	480.00	
Terril, Iowa	150.00	
Akron, Iowa	125.00	
Merril, Iowa	62.50	
Walker, Iowa	275.00	
Pocahontas, Iowa	412.50	
Hudson, Iowa	125.00	
Sprague, Wash.	137.50	
Richmond, Cal.	250.00	
West New York, N. J.	90.00	

Kassebeholdning den 1 August, 1916

BEHOLDNING I GARANTIFONDET.

Beholdning den 1 August	\$ 16,669.75
Bonds i Safety Vaults, Omaha, Neb.	342,700.00
	\$359,369.75

RAPPORT OVER HJÆLPEFONDET.

Kassebeholdning den 1 Juli 1916	\$ 6,292.60	
Juli 8. C. Nielsen Moller, Indianapolis Loge Nr. 228, Extrahjælp.....	40.00	
Juli 8. Th. B. Hansen, New Haven Loge Nr. 32, Extrahjælp.....	40.00	
Juli 17. Mads P. Petersen, Hubbard Loge Nr. 169, Extrahjælp.....	40.00	
Juli 17. A. P. Christensen, Cedar Falls Loge Nr. 7, Extrahjælp.....	30.00	
Balance	6,142.60	
	\$ 6,292.60	6,292.60

Kassebeholdning den 1 Aug. 1916

UDESTAAENDE CHECKS.

Loge Nr. 106, \$100; Loge Nr. 69, \$35; Loge Nr. 32, \$40.....	\$ 175.00
Loge Nr. 105, \$60; Jørgen M. og Marie Jørgensen, \$1,000.....	1,060.00
Poul Madsen, \$100; Christine Hinding, \$500.....	600.00

Loge Nr. 159, \$50; Loge Nr. 268, \$50; Loge Nr. 169, \$40.....	140.00
Chr. Nielsen, \$39.16; Karen Marie Petersen, \$500.....	539.16
Mette Marie Jepsen, \$500; Axel H. Andersen, \$23.....	523.00
H. Nordheim, \$80, Ragna Christensen, \$35	115.00
Axel Andersen, \$50; Ane Carlsen, \$900	950.00
Nellie Hansen, \$500; Loge Nr. 29, \$50	550.00
Marie Petersen, \$1,000; Ida Fabrién, \$500	1,500.00
Loge Nr. 7, \$30; Loge Nr. 49, \$50; Loge Nr. 91, \$50.....	130.00
Loge Nr. 69, \$50; J. Michaelsen, \$54.72; Loge Nr. 164, \$50.....	154.72
Mette Cathrine Nielsen, \$1,000; Hansine Christensen, \$500.....	1,500.00
Hans J. og Hanna N. Larsen	1,000.00
	\$ 8,936.88

SAMFUNDETS SAMLEDE KONTANTER OG VÆRDIPAPIRER.

Rentebærende Bonds	\$342,700.00
Kassebeholdning i Assurancefondet	24,665.92
Kassebeholdning i Generalfondet	15,574.70
Kassebeholdning i Hjælpefondet	6,142.60
Kassebeholdning i Garantifondet	16,669.75
Checks udestaaende den 1 Aug. 1916	8,936.88
	\$414,689.85

SAMFUNDETS VÆRDIER DEPONERET SOM FØLGENDE.

First National Bank Safety Vaults, Omaha, Neb., Bonds.....	\$342,700.00
Con. & Com. Nat. Bank, Chicago, Ill.	49,365.81
Bank of Benson, Neb. (Certificate)	6,000.00
First National Bank, Omaha, Neb. (Certificate)	8,424.50
Omaha National Bank, Omaha, Neb. (Certificate)	7,000.00
Checks beroende hos Over-Kasseren	1,199.54
	\$414,689.85

Chicago den 12te August 1916.

ROLF RASMUSSEN, Over-Kasserer.

Chicago, Ill., den 1ste August 1916.

Mr. J. Michaelsen, Danish Brotherhood of America.

This is to certify that the balance due to Danish Brotherhood of America, as shown by the books of Continental and Commercial National Bank of Chicago at the close of business, August 1, 1916, was Forty-nine Thousand three Hundred and sixty-five Dollars and 81-100. (\$49,365.81.)

GEO. HOLMES, Auditor.

Den exekutive Komites Forhandlinger.

Davenport, Ia., 25de Juni 1916.

Til den exekutive Komite af

Det Danske Brodersamfund:—

Hermed tillader Davenport Loge Nr. 3 sig at ansøge den ærede exekutive Komite om Extra Hjælp til vor Broder Andreas Thiessen, Loge Nr. 88, Hoved Nr. 2638, 59 Aar gammel.

Broder Thiessen har været syg i 9 Aar lidende af Gigt og andre Complications, han har nu været sengeliggende i næsten 1 Aar og lider meget. Foruden er hans Hustru ogsaa meget svagelig og ikke i Stand til at hjælpe noget til. De har fem Børn, hvoraf kun den ene kan ernære sig selv. Broder Thiessen er Arbejder og tilhører ingen anden Forening.

Broder Andreas Thiessen er 59 Aar gammel og Arbejder. Hans Indkomst pr. Uge er \$12.00. Han har 5 Børn i Alderen fra 8 til 16 Aar. Vedkommende har ingen Forældre at forsørge.

Denne Broder har tilhørt Logen og Samfundet siden 24 Januar 1891, og tilhører Assurancefondet. Vedkommende har tidligere faaet en Hjælp af Hovedlogens Generalfond paa \$25.00, og af Logen \$25.00.

Denne Broder har været syg i 9 Aar, og Logen har betalt ham \$130.00 i 2 Aar. Logen betaler \$5.00 pr. Uge til syge Brødre. Logen tæller 120 Medlemmer og har en Kassebeholdning paa \$481.00.

Med broderlig Hilsen, paa Davenport Loge Nr. 3's Vegne.

C. A. PETERSEN, Sekretær.

Iversen:—\$40.00 af Hjælpefondet.
Jørgensen:—\$30.00 af Hjælpefondet.
Nielsen:—\$40.00 af Hjælpefondet.
Christensen:—\$50.00 af Hjælpefondet.

Nielsen:—\$40.00 af Hjælpefondet.
Kjendelsen bliver \$40.00 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-President.

Cedar Falls, Ia., 6te Juli 1916.

J. Michaelsen, Omaha, Neb.
Broder:—Vedlagt vil Du finde en Ansøgning til den ærede exekutive Komite for Hjælp af Hoved Logens Generalfond.

A. P. Christensen er syg og har Kræft i Spiserøret, der hvor Føden passerer ind i Mavesækken. Han blev opereret i December Maaned, men da han blev aabnet, saa Doktoren, at der var intet at gøre, og en Operation umulig, hvorfor de satte et Rør ind i Maven og han bliver fødet derigenem ved Hjælp af en Slange, som de

sætter i Røret. Han lever ved Mælk og Æg pisket sammen og lidt Tvebak revet og blandet deri. Hvorlænge han kan opholde Livet den Vej ved jeg ikke.

Broder A. P. Christensen er 60 Aar gammel og er Snedker. Hans Maanedsløn er \$75.00, og han har 10 Børn i Alderen fra 19 til 43 Aar.

Vedkommende har ingen Forældre at forsørge. Denne Broder har tilhørt Samfundet og Logen siden 14de September 1893. Vedkommende tilhører Assurancefondet. Han har aldrig faaet Hjælp af Hovedlogens Generalfond, men af Logen har han faaet Hjælp enkelte Gange, men ikke for nuværende Sygdom. Vedkommende har været syg siden den 15de December 1915, og Logen har betalt ham ved denne Sygdom \$104.11. Logen betaler \$4.00 pr. Uge til syge Brødre og tæller 100 Medlemmer.

Kassebeholdninger er \$3.43. Vedkommende er ikke Medlem af andre Loger eller Sygekasser.

Din i Samfundet forbundne Arbejder,

O. S. MAGNUSSEN.

Iversen:—\$30.00 af Hjælpefondet.
Jørgensen:—\$35.00 af Hjælpefondet.
Nielsen:—\$35.00 af Hjælpefondet.

Christensen:—\$25.00 af Hjælpefondet. Jeg kan ikke undlade at bemærke, at med 10 voksne Børn, og kun et halvt Aars Sygdom kan denne Broder ikke være meget trængende.
Nielsen:—\$35.00 af Hjælpefondet.
Kjendelsen bliver \$30.00 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-President.

Chicago, Ill., den 19de Juli 1916.

Til den exekutive Komite.

Brødre:

Ved Loge Nr. 35's Møde den 17de beordredes jeg til at ansøge den ærede Komite om at yde et Bidrag af Samfundets Hjælpefond paa \$50.00 til Brødrene:

Loge Nr. 351, A. Thorsager.

Loge Nr. 469, Knud Nielsen.

Broder Thorsager har været syg siden den 25de August 1909, og lider af en uheldelig Svagheit, der har forarsaget at det er umuligt for ham at udføre noget som helst Arbejde.

Hans Hustru er ligeledes svag og blind og ude af Stand til at udføre selv den mindste Del af Husarbejde.

Broder Anton Nielsen Thorsager er 58 Aar gammel og er Skomager.

Vedkommende har ingen Forældre at forsørge, han har tilhørt Logen og Samfundet siden den 15 November 1901, og tilhører Assurancefondet.

Vedkommende har tidligere faaet Hjælp af Hovedlogens Generalfond og af Logen. Denne Hjælp er indbe-

fattet i Sygehjælpen efter første Aars Udløb. Denne Broder har været syg siden den 25de August 1909. Logen har betalt ham \$378.00 under denne Sygdom. Logen betaler til syge Brødre \$6 for 36 Uger og \$3 for 16 Uger. Logen tæller 365 Medlemmer og har en Kassebeholdning paa \$1,027.98. Vedkommende tilhører Society Valhalla, men denne Forening har stoppet Hjælpen til denne Broder.

Broder Knud Nielsen, der har været syg siden den 1ste Febr. 1913, er ligeledes uheldelig og bevæger sig rundt ved Hjælp af to Stokke med stor Vanskelighed.

Loge Nr. 35 har ydet disse Brødre en ugentlig Hjælp uden Ophør siden de meldtes syge, men det er jo en temmelig stor Byrde for en enkelt Loges Kasse, Uge efter Uge og Aar efter Aar at vedblive hermed. Saa haaber vi de ansøgte \$50.00 for hver af disse to Brødre vil blive Vedkommende broderligst bevilliget.

Broder Knud Knudsen Nielsen er 48 Aar gammel og er Janitor.

Vedkommende har ingen Forældre at forsørge. Han har tilhørt Logen og Samfundet siden den 19 Februar 1904 og tilhører Assurancefondet. Vedkommende har tidligere faaet Hjælp af Hovedlogens Generalfond og af Logen. Denne Hjælp er indbefattet i Sygehjælpen efter første Aars Udløb. Denne Broder har været syg siden den 1ste Februar 1913 og Logen har betalt ham under denne Sygdom \$696.00. Logen betaler til syge Brødre \$6 for 36 Uger og \$3 for 16 Uger. Logen tæller 365 Medlemmer og har en Kassebeholdning paa \$1,027.98.

Med broderlig Hilsen, paa D. B. S. Loge Nr. 35's Vegne,

M. SØRENSEN, Sekretær.

Iversen:—\$50.00 af Hjælpefondet til Broder Anton N. Thorsager.

Jørgensen:—\$50.00 af Hjælpefondet til Broder Anton N. Thorsager.

Nielsen:—\$40.00 af Hjælpefondet til Broder Anton N. Thorsager.

Christensen:—\$50.00 af Hjælpefondet til Broder Anton N. Thorsager.

Nielsen:—\$35.00 af Hjælpefondet til Broder Anton N. Thorsager.

Kjendelsen bliver \$45.00 af Hjælpefondet.

Iversen:—\$50.00 af Hjælpefondet til Broder Knud K. Nielsen.

Jørgensen:—\$50.00 af Hjælpefondet til Broder Knud K. Nielsen.

Nielsen:—\$40.00 af Hjælpefondet til Broder Knud K. Nielsen.

Christensen:—\$50.00 af Hjælpefondet til Broder Knud K. Nielsen.

Nielsen:—\$35.00 af Hjælpefondet til Broder Knud K. Nielsen.

Kjendelsen bliver \$45.00 af Hjælpefondet.

T. P. NIELSEN, Over-President.

* * *

Osakis, Minn., 24de Juli 1916.

Til den eksekutive Komite af

Det Danske Brodersamfund.

I Henhold til din ærede Skrivelse af den 20de ds. indsender jeg hermed Lægeattest for at bevise Broder Chris Lunds Ulykkestilfælde.

Paa Logens sidste Møde blev det enstemmig vedtaget at gøre alt vi kunde, for a Broder Lund kan faa de \$100.00 som Paragraf 62 omhandler.

Venlig Hilsen fra Bødrene.

P. JØRGENSEN, Ex-President.

U. J. JACOBSEN, President.

C. W. LARSEN, Sekretær.

To whom it may concern.

This is to certify that on Dec. 17th, 1915, Dr. Hengstler and myself amputated Chris. Lund's arm midway between wrist and elbow.

Amputation was necessary because of an injury destroying the hand and arm up to that point.

It is unnecessary to state that accident was unavoidable.

A. I. GILKINSON.

Iversen:—\$100.00 af Generalfondet, som vore Love foreskriver.

Jørgensen:—\$100.00 af Generalfondet, som vore Love foreskriver.

Nielsen:—\$100.00 af Generalfondet, som vore Love foreskriver.

Christensen:—\$100.00 af Generalfondet, som vore Love foreskriver.

Nielsen:—\$100.00 af Generalfondet, som vore Love foreskriver.

Kjendelsen bliver \$100.00 af Generalfondet.

T. P. NIELSEN, Over-President.

* * *

Brainerd Loge Nr. 142 tillader sig herved at ansøge den eksekutive Komite om Hjælp af Hovedlogens Gene-

ralfond til vor syge Broder William H. Nielsen, som er 36 Aar gammel, er Handelsagent, har \$70 per Maaned, har et Barn 3½ Aar gl., har ingen Forældre at forsørge, har tilhørt Logen og Samfundet siden Febr. 1902, tilhører Assurancefondet, har ikke tidligere faaet Hjælp af Generalfondet eller Logen, har været syg siden 23 April 1916. Logen har ingen Sygekasse, har 37 Medlemmer og en Kassebeholdning paa \$34.77. Logen betaler hans Assessment under Sygdommen.

Seattle, Wash., August 18 1916.

Iversen:—\$30.00 af Hjælpefondet. Samtidig vil jeg anbefale, at Logen opretter en Sygekasse.

Jørgensen:—\$30.00 af Hjælpefondet.

Chr. Nielsen:—\$30.00 af Hjælpefondet.

Christensen:—\$25.00 af Hjælpefondet. Samtidig henstillet til Logen om at oprette en Sygekasse, da jeg ikke synes det er retfærdigt, at Brødrene af andre Loger skal betale Loge Nr. 142's Sygehjælp.

T. P. Nielsen:—\$35.00 af Hjælpefondet. Anbefaler samme som Iversen og Christensen, at Logen faar en Sygekasse.

Kjendelsen bliver \$30.00 af Hjælpefondet og at vi anbefaler Logen at oprette en Sygekasse.

T. P. NIELSEN, Over-President.

HERREMANDEN TIL THYRSBÆK.

Der boede en rig og en fattig Mand i samme By. Den rige Mand hed Ove Lunge og var af gammel og fornem Slægt; men til Gaarden Thyrsbæk, som han ejede nær ved Vejle Fjord, hørte ingen Jord. Den fattige Mand hed Jens Ølse, og han havde ingen fornemme Slægtninge og heller ingen Penge, men derimod et lille Stykke Jord, hvorpaa han til Nød kunde holde et Par Køer og nogle Faar.

Der var ingen som helst Grund for den rige Ove Lunge til at misunde den fattige Jens Ølse. Thi dersom Hr. Ove havde villet lukke sine Kister op, kunde han magelig have kjøbt alle de omliggende Marker og Skoven med. Men han vilde hellere være en jordløs Herremand end give sine Dalere og Dukater ud, og derfor grundede han længe over, hvordan han skulde bære sig ad med at faa Fingre baade i Jens Ølser og de andre fattige Bønders Jord — uden at han behøvede at røre ved de Grunker, han havde paa Kiste-bunden.

Thyrsbæks Gaard saa i de Tider skummelt og forfalden ud, og paa mørke Efteraarsdage, naar Regnen rislede ned fra en overtrukket Luft, lignede den en gammel, graa Stenkæmpe, der havde svøbt sig ind i Taagen, medens den lurede paa at vælte sig ned over fredelige vejfarende. — Just saadan en Eftermiddag — da Skumringen begyndte at falde paa — sad Hr. Ove Lunge i sin Armstol henne i Vindues-karnappen, og hans store Hoved, med strittende, rødt Haar, var bøjet ned mod Brystet, og Hænderne hang slapt ned i hans Skjød. Han sov. Men det var ikke nogen rolig og fredelig Søvn; thi hvert Minut fortrak hans Ansigt sig paa en sær Maade, og han mumlede usammenhængende Ord, der snart lød som en vred Knurren, snart som en dyb, klukkende Latter.

Han drømte. Og Drømmen, som foresvævede ham, stod i nær Forbindelse med de Tanker, der fyldte ham tidlig og silde, ved Nat og ved Dag. — Han fandt sig selv gaende hen over frodig Engbund og langs blomstrende Hegn, der indesluttede store Rug- og Hvedemarken, og al den Jord, han saa, tilhørte ham selv. Det forekom ham, at han havde gaaet saaledes i Aar og Dag — uafadelig, uden at standse eller hvile — og at han maatte blive ved at gaa; thi foran ham hinkede en lille, tynd Mand, og denne lille tynde Mand blev ved at pege ud over de fede Jorder, over Enge og Agre, og gjentog i et væk: „Alt det er dit — alt det er dit!”

Hr. Ove Lunge syntes, at han følte en uhyre Træthed i sine Ben, og en Gang imellem tog det til at stikke og snurre i dem, saa han gav sig til at knurre derved; men strax efter klukkede det i ham af Glæde, naar den lille, tynde Mand pege ud over Markerne og hviskede ligesom før: „Alt det er dit!”

Hver Gang de kom til et Hus — og det var lige meget, hvor fattigt det saa ud — saa løb den lille, tynde Mand i Forvejen og bankede paa Døren, og strax efter kom Folkene ud, slæbende deres Sengetøj og Husgeraad med sig; thi nu vidste de, at de skulde flytte, eftersom Hr. Ove Lunge ikke vilde have de fattige Mennesker boende paa sin jord. Der var Oldinge og Børn og unge Kvinder, og Børnene klyngede sig fast til Moderens Skjørt, og Kvinderne græd, og Mændene knyttede Næverne. Men alt det brød Hr. Ove Lunge og den lille, tynde Mand sig ikke en Smule om.

Saa kom de til et lille Hus, der saa endnu fattigere ud end alle de andre; men der hørte en god Kaalhave til det; der var Bistader lige udenfor Vinduerne, og ved Grøftkanten græssede en hvid Ged med to Kid. Det lignede i et og alt Jens Ølser Hus. Og saa her løb den lille, tynde Mand hen og bankede paa, og da Folkene ikke kom ud, bankede han igjen, stærkere og stærkere, og alt imens skyndte Hr. Ove sig derhen; men der var det mærkelige ved det, at hvor hurtigt han end flyttede Benene, blev der dog ved at være den samme Afstand mellem ham og det fattige Hus.

Men nu bankede Mandslingen paa, saa det lød som en buldrende Torden — og saa vaagnede Hr. Ove Lunge.

Han gned sine Øjne og strakte sin lange, svære Krop. Jo vist saa — det bankede jo paa Døren ind til hans Stue — det var vel det, han havde hørt, medens han blundede. Han mærkede ogsaa, at hans venstre Ben sov; det snurrede og værkede i det. Saa raabte han, endnu med Søvn i Øjnene og lidt fortumlet af den løjrlige Drøm: „Kom ind i Djævlens Skind og Ben!”

Og ligesom han havde sagt dette, blev Døren lukket op, og en lille, yderst tynd og spinkel Mand hinkede ind i Stuen. Hr. Ove Lunge studsede; thi det forekom ham, at den indtrædende nøjagtig lignede den Person, der nylig i hans Drømme havde ført ham hen over Enge og Agre. Og denne Omstændighed forarsagede, at han knapt vidste, om han endnu i dette Øjeblik drømte eller var vaagen.

„Mit Navn er Skonner!” sagde den lille, spinkle Mand og blev staaende henne ved Døren — Værelsets Kamin var anbragt tæt ved, og medens den lille, spinkle Mand stod der, begyndte Ilden at flamme saa stærkt op, at den spredte et rødgult Lysskær omkring ham. Og Hr. Ove Lunge saa nu, at den fremmede var sortklædt fra Top til Taa; han havde et spidst, skarpt Ansigt med stikkende, mørke Øjne, der gnistrede som glødende Kul, og hans sorte Haar var sat op i en Hænkam, der gav ham et yderst forsorent Udseende. Han havde underlige lange, krumme Fingre, og idet han gned dem mod hinanden, kunde man høre, hvordan det knagede i dem. Under den højre Arm holdt han en lille, rød Hat med spids Pul, og i Pullen sad en kulsort Fjer.

Alt det saa Hr. Ove Lunge med et eneste Øjekast ved det stærke Skær fra Kaminilden. Og da han fandt, at den fremmede gjorde et respektabelt og velhavende Indtryk, saa ytrede han med saa megen Forekommenhed, som han formaadede at lægge i sin grove Stemme:

„Værsgod at trine nærmere!”

Den sortklædte fulgte Indbydelsen og hinkede frem indtil Midten af Stuen. Her gav han sig igjen til at gnide sine lange, krumme Hænder, og med et venskabeligt Smil sagde han:

„Mit Navn er Skonner — som jeg har havt den Ære at meddele. Jeg har et Ærinde til jer, naadige Herre, og udbeder mig eders behagelige Tilladelse til at turde lægge Beslag paa jer blot i fem Minutter.”

„Værsgod, Mester Skonner!” gjemlede Herremanden. „Jeg er til jer Tjeneste — men har I Sager af Vigtighed at tale med mig om, er det vel lige saa godt, vi faar Lys i Stuen...”

Med disse Ord rejste Ove Lunge sig op for at kalde paa sit Tyende. Men den lille sortklædte gjorde en afværgende Bevægelse.

„Behøves ikke, naadige Herre! Vi kan overmaade godt tale sammen ved Kaminilden... den lyser allerkest, naar man pirrer en Smule ved den...” Og her med hinkede Mester Skonner hen til den store, aabne Kamin, greb Ildrageren og stak den ind i Baalet, der paa en Gang begyndte at blusse op, saa der blev ganske lyst i det sto-

re, skumle Værelse. Men Lyset havde en sær, svovlagtig Farve, der slet ikke lignede det sædvanlige hyggelige Skær, der plejer at udstraale fra Baalet i en Kamin.

Men Hr. Ove gav ikke videre Agt derpaa. Han fandt Behag i den fremmedes paa en Gang utvungne og ærbødige Fremtræden, og det forekom ham at være en Mand, som man maatte kunne have baade Gavn og Fornøjelse af at tale med. Maaske en fremmed Alchymist eller Guldmager. Noget saadant saa han ud til at være.

„Jeg beder jeg tage Plads,” sagde han, „og komme frem med, hvad I har paa Hjerte...” Har I maaske Kjendskab til nogen ny Kunst eller Opfindelse, hvormed man kan forvandle Kobber og Tin til ædelt Metal? Guldmageriet gjør jo store Fremskridt i vor Tid — og det er i Sandhed en herlig Kunst, som det nok er værd at lægge sig efter...”

„Meget sandt, naadige Herre!” sagde den sortklædte og satte sig ned, idet han med en behændig og skjødsløs Bevægelse kastede det ene Ben over det andet og slog ud med sin spidse, røde Hat. „Meget sandt, naadige Herre! Men endnu bedre end Guld er dog — Jord! Guld kan man miste! Tyve og Voldsmænd kunne stjæle det. Men Jord — Jord! Den er man sikker paa, at ingen ligger bort med — og den giver Afgrøde; man kan høste mangefold, hvad man har saaet... og ogsaa det giver Guld — og med Guld kan man kjøbe ny Jord — stadig mere og mer...”

„I har Ret — I har Ret!” nikkede Thyrsbæk - Herremanden, og hans smaa, grønne Øjne skinnede graadig. „I løser just mine bunde Tanker. Jeg elsker Jord, men der hører ingen Jorder til Thyrsbæk. De forbaskede Bønder er ikke til at komme til Rette med; de vil intet afstaa af, hvad de ejer. I kan tænke jer, der er en Mand, som hedder Jens Ølse — et usseligt Kræ, der ikke har, hvad han kan føde Kone og Børn paa; men sit Jordstykke holder han saa fast ved, som om der voxede Dukater op af det. Jeg har mangfoldige Gange tilbuddt den Mand, at jeg vilde forskyldte ham det paa anden Maade, naar han vilde overlade mig sin Smule Jord — thi jeg har nu en Gang forgæbet mig i den Plet — men tror I, han lader sig sige? Han ser heller Kone og Børn forgaa af Hunger, end han lader sig drive bort fra det Par Tønder Land... Ak, min gode Mester Skonner — det er en Ynk med mig, saa jordkær som jeg er og saa dog leve her som en jordløs Herremand; det tærer rent ud paa Marv og Kræfter? Lige før I kom, havde jeg en livsalig Drøm. Det tyktes mig, at en Person, som lignede jer af Udseende, fulgtes med mig over Eng og Agre og skænkede mig dem alle til Hobe. Kunde noget lignende gaa i Opfyldelse for mig, skulde jeg gjerne sælge min Sjæl til Fanden. Det giver jeg jer mit Haandslag paa...”

Thyrsbæk-Herremanden sagde det uden just at mene det saa ligefrem, som det blev sagt. Men ikke saa snart var Ordene faldne, før den sortklædte fremmede sprang op og greb hans Haand.

„Top!” sagde han. „Jeg tager jer paa Ordet! I sparer mig for alle Omsvøb, naadige Herre, og vi kan strax slutte Kontrakten. Jeg skal forklare jer, hvordan I maa bære jer ad — og følger I blot nøje mine Vink, da bliver Thyrsbæk rigere paa Jorder end nogen anden Gaard i hele Amtet...”

Hr. Ove Lunge blev saa ivrig ved at høre dette, at han rent glemt at spørge om de nærmere Betingelser, paa hvilke han skulde sælge sin Sjæl. Videre bange for Fanden var han nu heller ikke, eftersom han var vant til at paakalde ham fra Morgen til Aften.

Den sortklædte fremmede satte sig atter i Stolen, lænede sig magelig tilbage, og idet han gnygde sin Klumpfod op og ned, tog han til Orde:

„I Aften faar I Besøg af den Mand, som I kaldte Jens Ølse. Sig til ham, at I vil paaskjønne ham for det, dersom han kan overtale Bønderne til at give jer saa meget Land, som I kan ride ind paa et spædt Føl ikkun i saa lang Tid, som Præsten staa paa Prædikestolen. Resten skal jeg nok sørge for... Men hvad der end sker, saa pas vel paa, at Føllet ikke kaster jer af thi da er I strax hjemfalden til mig — I ser, jeg er saa oprigtig at sige jer det ganske uforbeholdent. Slipper I derimod velbeholden tilbage til Gaarden, skal I faa Lov til at leve

indtil jer høje Alderdom, og I skal blive lige saa rig paa Jord, som I nu er det paa Penge...."

Den Handel syntes Hr. Ove Lunge, at han sagtens kunde gaa ind paa; thi han forstod nok, at det ikke var et almindeligt Føl, han skulde ride. Han gav den sortklædte fremmede først en Finger; men da den lille, sorte Mand ikke vilde lade sig nøje dermed, fik han hele Haanden, og saa var Kontrakten sluttet med det samme.

„Paa Gjensyn," sagde den sortklædte fremmede og rejste sig op. „Det vil nu vise sig, om det skal være kort eller længe, før jeg kommer og henter jer. Foreløbig takker jeg for god Modtagelse og beder jer have mig i behagelig Erindring, naadige Herre!"

„Farvel, Mester Skonner!" sagde Herremanden og vilde følge sin Gæst til Døren, men den lille, fremmede Mand var allerede smuttet ud, og man kunde ikke se, hvor han var bleven af. Thi i samme Øjeblik, han var borte, blev der mørkere i Stuen, og man mærkede ikke længer det stærke Lys-skrar fra Kaminen.

Thyrsbæk-Herremanden gned sine Øjne. Han var ikke ganske vis paa, om han først nu vaagnede af den snurrige Drøm, han havde havt, eller om han virkelig havde havt Besøg af en lille, spinkel, sortklædt Mand, med mørke, gnistrende Øjne, lange, krumme Fingre og en rød Hat under Armen.

„Hid med Lys, I Djævlens Kvindfolk!" raabte han. Og et Par Piger kom styrtende ind, saa den ene var nær ved at falde over den anden, for at høre, hvad den strænge Herre befalede.

* * *

Paa sely samme Tid som dette foregik hos Hr. Ove Lunge, vandrede en lille, buttet Mand, med gode, blaa Øjne og solbrændte Kinder, op ad Vejen, der førte til Thyrsbæk Gaard. Han gik tungt og langsomt; thi det var ikke lystelige Tanker, der opfyldte ham. Hjemme i hans Stue ventede Kone og syv Børn paa ham, og han havde ikke noget at give dem at spise. Det havde været et ondt Aar med Misvæxt og Tørke. Den ene Ko havde han maattet sælge ved Midsommertid, og en anden havde han ikke Foder til. De maatte sulte alle til Hobe, baade Folk og Kreaturer. Melet var sluppet op for dem; den vel fedede So, som de havde sat al deres Lid til, og som skulde have været slagtet til Mortensdag, var død for to Uger siden af de slemme Pokker, og det var paa Hældeningen baade med Kaal og Kartofler. Nu vidste han ikke sine levende Raad andet end at gaa til Thyrsbæk-Herremanden.

Han havde været der før, uden at det havde hjulpet ham; thi Thyrsbæk-Herremanden vilde have hans fattige Stykke Jord, og det havde han strittet imod, saa længe han kunde. Han elskede den Jord, som han Fa'er og Farfa'er havde ejet før ham, og som hidtil havde givet dem Føden, hvor knap den end var. Skulde han nu lade sig drive bort derfra, hvor skulde han saa hen med Kone og Børn? Han kunde kun tænke sig en Udvej. Han vilde give Thyrsbæk-Herremanden Hus og Jord i Pant, om han vilde laane ham saa mange Penge, at han kunde kjøbe Vinterfoder til Koen og saa for Resten klare sig over den værste Tid. Bag efter hittede man maaske bedre Raad.

Og med disse Tanker kom han op til Gaarden og traadte ind i Herremandens Stue. Det var blevet tændt Lys, og Hr. Ove Lunge sad ved et vel-dækket Bord, hvor der var fuldt op af gode Spise- og Drikkevarer. Tænderne løb i Vand paa Jens Ølse, da han saa det, men han gjorde sig ingen Forventning om, at han skulde blive buden med til Bords.

„Goddag, Jens Ølse!" sagde Herremanden.

„Goddag, naadige Herre!" svarede Jens.

„Jeg vidste, Du vilde se herop. Sæt Dig kun hen ved Bordenden og faa Dig et Stykke Sul og et Krus Øl. Du kan nok trænge dertil...."

„Tak, naadige Herre!" gjemmalde Jens Ølse og satte sig frygtstomt ved den nederste Bordende. Det gøs i ham; thi han tænkte, at Hr. Ove Lunges Venlighed aldrig kunde betyde noget godt.

„Nu er det vel igjen galt fat med Dig!" sagde Hr. Ove og lo, saa det klukkede i hans brede Krop. „Skal

jeg saa have Jordstykket, lille Jens, imod at jeg tager Dig i min Tjeneste her paa Gaarden og lader Dig passe mine Heste og Hunde, mens jeg drager Omsorg for, at din Kvinde og dine Børn faar al den Føde, de har behov? Selv skal Du heller ikke komme til at lide Nød paa Mad og Drikke...."

„Jeg havde tænkt mig det noget anderledes...." sagde Jens Ølse og røkkede frem og tilbage paa Stolen. „I ved, Naadigherre, at jeg nødig skilles fra den Smule Jord; men om I vilde taget den som Pant af mig, saa havde I jo ingen større Risiko ved at laane mig en Snes Daler, saa jeg kunde faa Foder til vor Ko og et Par Sider Sul til Vinteren...."

„Tage din Jord i Pant!" nikkede Herremanden betænksomt. „Det er ikke daarlig udpønsket af Dig, Jens Ølse. Drik et Krus Øl til og lad os snakke om det.... Jeg har ogsaa et Tilbud at gjøre Dig. Du er jo en afholdt og agtet Mand trods din Fattigdom — jeg skal yde Dig den Haandsrækning, Du trygler om, naar Du til Gjengæld kan sætte igjennem, at Bønderne vil skænke mig saa megen Jord, som jeg kan indride paa et spædt Føl, ikkun i saa lang Tid som Præsten næste Søndag staar paa Prædikestolen i Engom Kirke...."

Jens Ølse saa op og stirrede forbavset paa Herremanden. Det var et løjerligt Forlangende, syntes han.

„Du forstaar vel, det er en lystig Spas, jeg har for!" sagde Hr. Ove. „Og I Bønder risikerer da ikke noget ved den Overenskomst.... Ret langt bærer Føllet mig nok ikke!" Og han lo igjen, saa det klukkede i ham.

Jens Ølse lo ogsaa; thi han havde drukket tre Krus Godtøl, og han fandt, det var en stor Ære, der vederfaredes ham, at han fik Lov til at sidde ved den nederste Ende af Herremandens Bord. Den lystige Spøg kunde han jo gjerne tage Del i, naar Hr. Ove Lunge oven i Kjøbet laante ham tyve Daler. Han var vis paa, at Bønderne sagde Ja; thi det vilde være et herligt Syn at se den tykke Thyrsbækmand paa et spædt Føl; han maatte da strax knuse hvert Ben i det arme Kreatur, naar han kom op at ride paa det.

De blev enige om de nærmere Vilkaar. Jens Ølse fik tyve Daler mod Pant i sit Jordstykke og lovede til Gjengæld at overtale Bønderne til at føje sig efter Thyrsbækmandens Ønske. Den næste Søndag skulde Rideturen gaa for sig, og Hr. Ove Lunge skulde selv medbringe Føllet. Saa gik Jens Ølse glad hjem, thi det forekom ham, at han havde udrettet sit Ærinde helt vel.

Der var blevet holdt Gadestævne i Byen; Jens Ølse havde forklaret, hvad det drejede sig om, og alle Bønderne havde været enige i, at man gjerne kunde være Herremanden til Vilje i den Sag. Det vilde jo kun blive til stor Gammen og Morskab.

Da Søndagen kom, og Klokkerne i Engom Kirke kaldte til Gudstjeneste, samlede en stor Mængde nede ved Fjorden, thi herfra skulde Thyrsbæk-Herremanden ride ud. Længe havde de ikke nødig at vente; thi saa snart det første Klokkeslag rungede gjennem Luften, kom Hr. Ove Lunge trækende ned til Fjordbredden med et ganske spædt Føl. Et underligt Kræ var det at se paa. Det var ligesom gjennemsigtigt blaat, saa man kunde se hvert Ribben inde i det, og Øjnene stod langt frem af Hovedet. Men for Resten var det ligesaa tyndbenet og dinglende som et almindeligt nylig kastet Føl.

Bønderne brast i Skoggerlatter ved dette Syn. Og der var ikke en af dem, som kunde begribe, hvordan Herremanden vilde bære sig ad med at sidde paa det sølle Dyr. Men det varede ikke længe, saa lo de ikke mere. Kirkeklokkerne holdt op at ringe, og man skjønnede, at Præsten havde bestegt Prædikestolen. I samme Øjeblik stod Føllet stød og sikkert paa sine fire Hove; Thyrsbækmanden svang sig op paa det, og derpaa gik det fort i flyvende Fart, hurtigere end Fuglen sejler afsted oppe under Skyerne. Bag ved Føllet løb to kulsorte Svin, og de rodede Jorden op, saaledes at der dannede sig en Indhegning omkring det Stykke, Hr. Ove Lunge var i Færd med at omride.

Nu forstod Bønderne, hvordan det var fat, og der kom en stor Skræk over dem. Blev Thyrsbækmanden længe ved at ride paa den Vis, vilde han snart have indredet baade Assen-

drup, Engom og Bredal Marker, og mangan smuk Gaard med tilliggende Jorder vilde gaa i Løbet. Men der var ogsaa nogle, som vendte sig i Forbitrelse mod Jens Ølse; thi de troede, at han var i Ledtog med Thyrsbæk-Herremanden og Fanden selv. En Del af Bønderne skyndte sig, det forteste de kunde, til Engom Kirke for at bede Præsten hurtigst muligt stige ned ad Prædikestolen; andre løb Hr. Ove Lunge i Møde med blinkende Knive og Øxer; thi for det skarpe Staal maa den Onde vige tilbage; atter andre saa sig om efter Jens Ølse.

Men Jens Ølse var allerede ilet bort. Ikke fordi han var bange for Bønderne; thi han vidste, at han havde en god Samvittighed; men han var bleven mindst ligesaa forfærdet som de øvrige Folk. Hans Hus, med Kaalhaven og Bistaderne, laa nede ved Fjorden, og det var ikke til at tvivle om, at Thyrsbækmanden paa Tilbagevejen vilde ride det ind ligesom al den anden Jord.

Saa gav Jens Ølse sig til at løbe. Det gjaldt om, at han kunde komme Rytteren i Forkjøbet og væрге for sit Hus med blinkende Staal. Herremanden havde indredet et uhyre, trekantet Stykke Jord; et Par Steder havde Bønderne fra de andre Byer stillet sig i Vejen for ham med skarpe Jærn og Øxer, og han havde saa været nødt til at ride uden om. Men nu kom han nærmere og nærmere, og der var ingen mere til at standse ham. Han sad som smeddet fast til Dyrets Ryg, og Føllet foer frem med uformindsket Fart, medens de to sorte Svin stadig løb bag efter og rode Marken op for at afmærke Skællet.

Jens Ølse løb, saa det stak og hamrede i hans Bryst, og Struben snørede sig sammen paa ham. Han kunde se sit Hus tæt nede ved Fjorden — Huset, hvor hans Kone og hans mange Børn boede, og hvor han havde levet lykkelig og tilfreds. Fjorden blinkede til ham, og Efteraarssolen skinne- de paa det røde Løv. Han kunde ogsaa se, at Døren til hans Hus stod aaben, og et Par af Børnene legede inde i Forstuen. Men nu nærmede Rytteren sig fra den modsatte Side med de sorte Troldsvin i Hælene paa sig. Et Par Minutter endnu, og Jens Ølse vilde komme for sent til at frelse Hus og Jord.

Han spændte sine sidste Kræfter og løb, saa Blodet suste ham hedt for Ørene. Rytteren paa Føllet var knapt tredive Skridt fra Huset, og han, Jens Ølse havde dobbelt saa langt. Men da hændte der noget, som han slet ikke havde tænkt.

Hans Kone kom ud af den aabne Husdør, og hun havde deres yngste Barn paa Armen. Solen skinnede paa dem, saa man kunde skæle hver Linie i deres Ansigt, og Barnet lo og pegede med sin lille Haand paa den sære Rytter, der kom farende hen imod dem.

Jens Ølse vilde til at raabe: „Stands ham! Stands ham! Rider han omkring vort Stykke Jord, saa tilhører det ham!" Men han kunde ikke faa en Lyd udenfor Tænderne.

Men den unge Kone lod til at forstaa ham alligevel. Idet Rytteren skule til at fare rundt om Huset, stillede hun sig i Vejen for ham, medens hun holdt Barnet i sine fremstrakte Hænder — lige frem imod ham. I samme Øjeblik gik Føllet bag over med en saa pludselig Bevægelse, at Thyrsbækmanden blev slynget til Jorden. De to Troldsvin forsvandt, uden at man kunde se, hvor de blev af, og Føllet laa som en livløs, uformelig Bunke Skind og Ben. Men ligesaa snart det var sket, kom der en

lille, spinkel, sortklædt Mand, med en rød, spids Hat, hinkende tværs over Marken. Han vinkede ilfærdig med Haanden og peb i et væk: „Rør ham ikke! Rør ham ikke! Jeg skal sørge for Begravelsen!" — Jens Ølse saa nu, at Thyrsbæk-Herremanden var falden mod en spids Sten; der var et stort, gabende Hul i hans Tinding, og det saa endnu uhyggeligere ud, fordi der ikke pibede en eneste Blodsdråbe frem. Men død var og blev han.

Bønderne flokkedes sammen, og de trykkede Jens Ølses Haand og sagde, at det var ham, der havde frelst dem fra Hexeriet. Men Jens Ølse sagde, at det var ikke ham, men hans Kone, de kunde takke for det, og den unge Bondekone smilede og blev rød og sagde, at det var slet ikke hende, men Barnet, der havde hjulpet dem; thi et uskyldigt Barn har den Onde ingen Magt over. —

De saa sig nu om efter den lille, sortklædte Mand, der var kommen hinkende over Marken; men han var allerede forsvunden igjen. Saa traadte de nærmere for at række en Haand til at bære den døde Herremand op til Gaarden; thi de syntes dog, de vilde handle kristeligt mod ham. Men da de bøjede sig ned, opdagede de, at der kun laa en Hoben Klædningsstykker, Hosser, Kofte og Støvler, og det var nøjagtig de Klæder, Hr. Ove Lunge havde baaret. Men Thyrsbækmanden saa de ikke mere noget til.

„Det var godt, at Fanden tog ham!" sagde Jens Ølse.

RESOLUTION.

I Anledning af at Broder J. P. Jepson, født i Haderslev den 3dje December 1852, afgik ved Døden den 28de Juni 1916 er det ved Mødet den 30de Juni vedtaget følgende: Logen beklager Tabet af et flereaarigt agtet Medlem og til Ære for hans Minde draperes vort Charter med Sørgeflor for et Tidrum af tredivede Dage. Logen frembærer til vor afdøde Broders Efterladte vor dybtfølte Sympathi og Medfølelse i deres Sorg. Denne Resolution indføres i Logens Protokol, bekendtgøres i Det Danske Brodersamfundets Blad, og en Afskrift af samme tilstilles vor afdøde Broders Efterladte.

Loge Nr. 11, Clinton, Iowa, den 30te Juni 1916.

MARTIN BORUP, President.
L. C. BORUP, Sekretær.

MONUMENT-AFSLØRING.

Afsløring af Monumentet for afdøde Ex-Overpresident P. H. Johnsen vil finde Sted Søndag den 24de September. Overbestyrelsen, som paa dette Tidspunkt opholder sig i Omaha, vil overvære Afsløringen. Nærmere Meddelelse i „Den Danske Pioneer" for den 7de Sept.

Omaha, Neb. FÆLLESKOMITEEN.

OMAHA, NEB. DANSK ARBEJDSANVISNINGSKONTOR.

Loge Nr. 19 har oprettet et Arbejdsanvisnings Kontor for tilrejsende Landsmænd og Brødre af Brodersamfundet.

Arbejdsgivere kan ogsaa henvende sig her for at erholde Arbejdere.

For nærmere Oplysninger henvender man sig i M. M. Backs Cigarforretning, 322 So. 13th St. Tel. Red 4196.

STOR DANSK FOLKE FEST

afholdes af alle D. B. S. Loger i Howard County, Nebr.,
Mandag den 18de September Kl. 1 Eftm.

I DANNEBROG, NEB.

DAGENS TALERE:

T. P. NIELSEN, Over-Præsident af D. B. S.

A. TH. JØRGENSEN, Over-Tillidsformand af D. B. S.

AAGE MØLLER, Højskoleforstander.

Banket i Columbia Hall Kl. 6. Billetter til Spisningen faas inden den 14de Sept. hos N. C. Nielsen, Boelus, Neb.; Søren Bebbernes, R. F. D. 1, Elba, Neb.; Martin Leth, Elba, Neb.; Thorvald J. Nielsen, St. Paul, Neb.; M. Petersen, Cotesfield, Neb., samt hos Fælleskomiteens Sekretær, Martin Nielsen, Dannebrog, Neb.

Nebraskas Danske indbydes!